Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3669 — 4 pagini 20 bani — Miercuri 25 iulie 1956

Treierișul în pas cu secerișul!

Așteaptă ziua de luni?

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Nu s-ar putea afirma că unele din măsurile prevăzute în planul de acțiuni al comitetului executiv raional Galați, privind muncile de recoltare, nu au fost urmărite și puse în aplicare. Dimpotrivă. Dacă luăm de pildă problema secerișului se observă că munca a fost organizată, iar viteza zilnică nu numai că a fost realizată, dar chiar și depășită.

Dacă așa stau lucrurile cu secerișul, apoi în privința treierișului situația este cu totul alta. În această problemă, comitetul executiv raional Galați dovedește o totală lipsă de preocupare, neglijînd complet acțiunile ce trebuie întreprinse pentru asigurarea desfășurării treierișului în cele mai bune condițiuni.

Mai întîi cîteva cuvinte despre amenajarea ariilor. Deși ariile fuseseră organizate cu circa zece zile în urmă, în unele comune din raionul Galați, nici la 19 iulie nu erau instalate batozele la unele arii. Astfel, în comuna Frumușița, din cele șase arii cît trebuiau amenajate, nu sînt gata decît două, la care însă nici nu a început treierișul, deși în comună sînt recoltate peste 700 ha cu păioase. În comuna Pechea secerișul celor 2300 ha. cu grîu și orz este de asemenea terminat. Deocamdată însă, nu s-a treierat recolta decît de pe 11 ha. deoarece în comună nu funcționează decît două batoze de la cele șapte arii.

Situația nu-i mai strălucită nici în comunele în care s-au amenajat ariile la timp. În comuna Tulucești de pildă, unde s-a recoltat în întregime grîul și orzul de pe o suprafață de 1000 ha. nu s-a treierat nici un bob. În alte comune cum sînt Independența, Scînteești, Sivița și altele, deși există 1000 de ha. recoltate, nu s-a treierat decît 10—15 ha.

Prin satele raionului Galați, despre oamenii care tărăgănează munca de la o zi la alta, se spune ironic că ar aștepta ziua de luni. Felul în care se desfășoară treierișul în raionul Galați denotă că comitetul executiv raional așteaptă o asemenea zi pentru a trece efectiv la organizarea muncii. Ar fi de dorit ca comitetul executiv raional Galați să nu mai aștepte o asemenea zi, ci să pornească imediat la treabă. Organizînd bine cetele, amenajînd ariile și îngrijindu-se de funcționarea batozelor, comitetul executiv al sfatului popular raional Galați va putea să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin în perioada aceasta a muncilor agricole de vară.

— Să ieșim la treierat; să nu ieșim la treierat...

Desen de GH. CHIRIAC

LA ARIE

Fotografia noastră ne înfățișează un moment din desfășurarea treierișului la una din ariile comunei Mihăilești, raionul Domnești. E rîndul țăranului muncitor Gh. P. Gîjilă, care-și treieră grîul de pe cele 0,75 ha.

— Am cules rod bogat și frumos bărbate — îi spune soția sa, vînturînd în pumni boabele aurii, proaspăt smulse din spice.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Camioane pentru transportul grînelor de pe arii

CLUJ (de la corespondentul nostru). — În scopul transportării la timp a cerealelor de pe arii, auto baza Cluj din cadrul Întreprinderii regionale de transport și-a oferit și în acest an sprijinul său. Colectivul acestei întreprinderi s-a angajat ca în cursul lunii iulie să transporte 4000 tone cereale de pe arii la bazele de recepție. În acest scop au fost pregătite 20 de camioane, iar conducerea lor încredințată celor mai buni șoferi de la auto baza Cluj.

Primele camioane de transport au fost puse la dispoziția gospodăriilor agricole de stat din Gherlea, Hida, regiunea Cluj, gospodării care dispun de mijloace de transport reduse. Camioanele efectuează circa 8 curse pe zi, transportînd în medie 25—28 tone cereale pe zi. Alte camioane sînt destinate unităților agricole de stat din raionul Arad, regiunea Timișoara.

Colțul fruntașilor

S-au mîndrit mult colectiviștii cînd au cîntărit boabele treierate. Producții bogate de orz și grîu, producții ce le dovedeau hărnicia și mai ales puterea sporită față de a celor care-și mai lucrează pămîntul singuri.

Sîntem și noi mîndri de succesele lor și le facem loc la colțul fruntașilor:

☆ Nu se întîmplă prea des să obții producții de peste 3.000 kg. orz la hectar și peste 2.000 kg. grîu. De aceea, colectiviștii din Mozăceni-Pitești (3.200 kg. orz la hectar), cei din Pitești-Cluj (3.100 kg. orz), din Jamu Mare-Timișoara, Tîrgușor-Ploești, Mozăceni-Pitești (peste 2.000 kg. grîu la ha.), se cade să fie primii pomeniți.

☆ Au lucrat bine și alți colectiviști, chiar dacă n-au reușit să realizeze producții ca cele de mai sus. Dar toată lauda se cuvine și gospodăriei colective din Cornu-Craiova (2.500 kg. orz la ha.), Șemlac-Timișoara (2.400 kg. orz), Salcia-Craiova (1.600 kg. grîu).

☆ În regiunea Oradea, s-a socotit producția medie de grîu realizată de colectiviști din ce s-a treierat pînă acum. Ea se ridică la 1.780 kg. grîu la hectar. Producția lor este superioară producției medii de grîu pe regiune, care se ridică la 1.400 kg. la hectar.

Combinieri vrednici

PLOEȘTI. — Combinierii Gheorghe Mantu și Ion Gliniski de la gospodăria de stat Cilibia, regiunea Ploești, sînt fruntași în bătălia ce se dă pentru terminarea la timp a lucrărilor agricole de vară. Folosind întreaga capacitate de lucru a combinelor, ei depășesc zilnic planul de recoltare cu 75—80 la sută. Realizări asemănătoare au obținut și alți mecanizatori, printre care combinerul Gheorghe Rusien, care lucrînd pe o combină românească a recoltat în 7 zile 64 tone de cereale.

Datorită înzestrării lor cu încă 19 combine și alte mașini agricole, gospodăriile agricole de stat din Buzău, Cilibia și Drăgănești, au terminat recoltarea grîului. În ultimele zile pe întregul trust GOSTAT, viteza de recoltare a fost depășită cu aproape 18 la sută.

Pînă acum gospodăriile agricole de stat din regiunea Ploești au recoltat păioasele de pe 65 la sută din suprafață și au executat treierișul în proporție de 47 la sută. Sînt fruntașe gospodăriile agricole de stat Cilibia, Ceptura, Buzău și Drăgănești, care au efectuat treierișul în proporție de aproximativ 50 la sută.

O sarcină principală

Ca să orînduiești treburile ca un bun gospodar al ogorului în așa fel încît să faci și fiecare lucrare la timp și să nu risipești nimic din recolta pe care o pui acum în hambar îți trebuie chibzuială. Asta în orice anotimp al anului, dar mai ales vara, cînd toate muncile ce se cer făcute nu-ți dau deloc răgaz. La vremea aceasta, socoteala gospodărească e mare lucru. Dacă socotești că poți secera liniștit cîteva zile și face snopii, apoi iar cîteva zile să cari snopii la arie, mirișteа să n-o dezmiriștești că poți să faci arătura la toamnă, nu-i bine. Întîrzii seceratul, se scutură spicele care se coc prea mult; dacă nu dezmiriștești numaidecît, nu pregătești un pămînt bun pentru toamnă cînd ai atîtea păioase de strînat; iar de amîni și cărатul snopilor la arie, se mai scutură boabe, se mai udă grînele și acasă duci sacii mai puțin plini.

Socoteala bună-i atunci cînd te gospodărești așa ca să faci toate lucrările repede: imediat ce seceri să transporți la arie, să treieri cînd îți vine rîndul, să nu neglijezi nici dezmiriștitul.

O asemenea socoteală nu trebuie să-și facă însă numai fiecare țăran muncitor dar și fiecare sfat popular care gospodărește treburile atîtor gospodari în comune, raioane și regiuni, care trebuie să aibă grijă cum merge secerișul, cum funcționează batozele, cum sînt organizate ariile și cetele de treier.

Judecînd după situația recoltării pe întreaga țară — procentul secerișului reprezintă 60 la sută fiind terminat în regiunea București și avansat în regiunile Constanța (93,2%) Craiova (91,2%) Galați (85%) Oradea, Ploești, Pitești — se poate trage concluzia că majoritatea sfaturilor populare și-au chibzuit just forțele și posibilitățile și au reușit să le folosească cu spor. În ultima săptămînă, în aceste regiuni, viteza zilnică la secerș a fost depășită.

Cînd însă judeci după situația treierișului — pe țară procentul este de abia 6 la sută — și constați decalajul foarte mare între secerș și treierș, observi că sfaturile populare nu și-au socotit bine întreaga lor activitate ce trebuie s-o ducă pe ogoare în lunile acestea de vară. În toate regiunile se treieră încă foarte puțin. Socoteala gospodărească n-a fost bine pusă la punct în ce privește organizarea din vreme a ariilor, transportul snopilor la arii, funcționarea batozelor, organizarea cetelor de treier.

Iată, într-o regiune cum e Craiova, care e pe terminate cu secerișul, n-au funcționat săptămîna trecută decît 70 la sută din batozele instalate la arii din cauză că nu sînt transportate cerealele la arii. Același lucru se întîmplă în regiunile Pitești, Constanța. În raionul Drăgănești-Vlașca din regiunea București s-a treierat doar 10 la sută din recolta de grîu și orz strînsă și, în mare parte, acest lucru se datorește organizării și funcționării defectuoase a cetelor de treier. De asemenea, în regiunile din nord-estul țării — Suceava, Iași, Bacău — mare parte din ariile de treier sînt neamenajate deși recoltarea a început și aici din plin (în raioanele Murgeni, Bîrlad, Iași — regiunea Iași, de pildă, viteza zilnică de lucru la secerș a fost depășită).

Din aceste sumare considerații asupra situației treierișului în țară se desprind cîteva concluzii pentru activitatea sfaturilor populare în această perioadă.

Toate sfaturile populare și-au îndreptat atenția exclusiv către secerș, au obținut rezultate bune, dar au neglijat în mod nepermis treierișul. E cazul să se treacă cu toate forțele la treierș, pentru că este inadmisibil ca într-un asemenea vîrf de muncă să nu funcționeze în țară decît jumătate din batozele instalate la arii, și acelea nu cu întreaga lor capacitate. Dacă ținem seama că din cele 900 de batoze instalate la arii în întreaga regiune Craiova, 336 n-au mers zile întregi și socotim că fiecare batoză ar putea treiera zilnic 14.000—20.000 tone, ne închipuim cîte sute de vagoane de boabe ar fi putut intra de-acum în hambare fără risipă.

La ordinea zilei stă acum — bineînțeles fără neglijarea celorlalte lucrări — treierișul. El trebuie executat în pas cu secerișul și decalajul creat între ele micșorat cît mai mult. Socotindu-și bine activitatea, ca și pentru secerș, sfaturile populare vor putea să realizeze acest lucru cît mai degrabă.

Plecarea unei delegații agricole în U. R. S. S.

Marți dimineață a părăsit Capitala plecînd spre Moscova o delegație de oameni ai muncii din agricultură care la invitația Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. va vizita Expoziția agricolă unională. Este cea de a 8-a delegație de lucrători din agricultura R.P.R. care vizitează Expoziția agricolă unională de la Moscova.

Din delegație fac parte colectiviști, mecanizatori din S.M.T.-uri, ingineri agronomi, activiști de partid și oameni de știință, țărani muncitori cu gospodărie individuală.

(Agerpres)

Scrisori din stațiunile balneo-climatice

ROMAN (de la corespondentul nostru). — La organizația de partid și la comitetul sindical de pe șantierul laminorului de la Roman sosesc adesea scrisori din stațiunile balneo-climatice din numeroase colțuri ale țării. Sînt scrisori de la muncitorii plecați în aceste stațiuni.

În prima jumătate a anului în curs au fost trimiși la odihnă și pentru tratament 38 de oameni ai muncii de pe șantierul laminorului. În luna iulie alți 11 au plecat să-și refacă forțele. Printre aceștia se numără tinichigiul Vasile Negru, care a plecat la Sinaia, săpătorul Isidor Ghinet la Bazna, montorul Niculae Alvănoaiei la Tekirghiol, mecanicul Virginia Hoștină la Tușnad, bucătăreasa Arlina Blănaru la Eforie și alții.

Pentru perioada care urmează pînă la sfîrșitul trimestrului III, încă 41 salariați de pe șantierul cetății moldovene a oțelului vor petrece concediul în diferite stațiuni balneo-climatice.

Bani aruncați în vînt

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Oricine străbate șoseaua Timișoara—Lipova înainte de a intra în comuna Zăbrani se oprește nedumerit în fața unor șire lungi înegrite de ploi și vînt. Este cînepa cultivată în anul trecut de gospodăria agricolă colectivă „Drum nou" din Zăbrani pe circa 20 ha. Colectiviștii au încasat pentru cele 49.155 kg. cînepă, cît constituie sfîrșie, 33.425 lei de la topitoria din Urșatău, care a preluat-o. Preluare e un fel de a zice, căci cînepa a fost lăsată pe cîmp și pe zi ce trece procesul de degradare a ei se accentuează.

Prin neglijența condamnabilă a conducerii topitoriei din Urșatău, care nu s-au îngrijit de transportul ei la timp, au fost aruncați în vînt peste 33.000 lei. Nu ar fi logic oare ca acești bani să le fie imputați celor din conducerea topitoriei? Credem că da.

La Borzești se montează al doilea turbogenerator

BACAU. — După darea în funcțiune a primului turbogenerator de 25.000 Kw., la centrala electrică de termoficare din Borzești au continuat intens lucrările de construcție și montaj în vederea dării în exploatare a unui nou agregat. Constructorii de aici obțin succese de seamă în muncă.

Ei au terminat turnarea fundațiilor de beton la cel de al doilea turbogenerator iar acum montează cazanul nr. 2, lucrare care a fost realizată pînă acum în proporție de 60 la sută.

La montajul stației de 110 Kv ale cărei lucrări au fost executate pînă acum în proporție de 65 la sută, se depune de asemenea o muncă susținută. Brigada complexă condusă de comunistul I. Cenușă a depășit planul de montaj pe cele două decade ale lunii iulie cu 65 la sută.

Lucrările de construcție și montaj la sala de mașini unde se va instala cel de al II-lea turbogenerator, pompele de alimentare etc., ca și la sala degazorilor și la diversele rezervoare și instalații sînt executate în proporție de 90 la sută. La construcția rezervorului de păcură nr. 2 cu o capacitate de 2000 tone, se fac în prezent cofrajele pentru turnarea betonului armat.

Paralel cu aceste mari lucrări de extindere a termocentralei se execută și finisajul marilor instalații și clădiri intrate în funcțiune.

OASPEȚI DIN R. P. MONGOLĂ

Marți dimineața a sosit în Capitală Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Mongole, care întreprinde un turneu în țara noastră la invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea.

În numele I.R.R.C.S. al Ministerului Culturii și al oamenilor de artă din București, tov. C. Ilugeanu a adresat oaspeților un călduros salut și le-a urat bun sosit în țara noastră.

A luat apoi cuvîntul locotenent-colonel Batma, conducătorul Ansamblului Armatei Populare Mongole.

Artiștilor mongoli li s-au oferit buchete de flori.

Primul spectacol al Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Mongole va avea loc joi 26 iulie la Teatrul de vară din parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin".

(Agerpres)

Angajamentele colectivelor de la Combinatul chimic „I. V. Stalin" și Fabrica de rulmenți din Birlad

Telegramele adresate Consiliului de Miniștri

Colectivul de muncă al Combinatului chimic „I. V. Stalin" din orașul Victoria, întrunit în adunare festivă azi 15 iulie 1956, la cunoștință cu mîndrie de Hotărîrea privind acordarea „Steagului Roșu" al Consiliului Central al Sindicatelor, și mulțumește Partidului și Guvernului pentru înalta distincție ce i s-a acordat.

Acest stimulent constituie pentru muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii Combinatului nostru, un nou imbold în realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1956.

Analizînd posibilitățile existente ne angajăm a realiza în cursul acestui an următoarele:

1. — Vom îndeplini planul producției globale pe anul 1956 în proporție de 115 la sută.

2. — Vom realiza o creștere a productivității muncii pînă la sfîrșitul anului cu 17 la sută.

3. — Vom depăși sarcina de reducere a prețului de cost planificat cu 50 la sută, făcînd astfel acumulări socialiste peste plan de 3.000.000 lei.

4. — Vom produce peste plan în cursul acestui an:
— 400 tone amoniac
— 400 tone acid sulfuric
— 40 tone hexametilentetramină
— 100 tone clei uretit
— 100 tone acid azotic concentrat pentru export.

5. — Vom realiza în cursul acestui an, dublarea capacității de producție a secției de uree.

6. — Vom proiecta în cadrul Combinatului nostru, noile unități de producție pentru prelucrarea ureei în mase plastice.

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului, ne vom strădui din toate puterile pentru a obține noi și importante succese în realizarea celui de al II-lea cincinal.

Trăiască P.M.R., organizatorul victoriilor noastre!

Director general
Ing. I. MARINESCU

Președintele
Comitetului de întreprindere
GH. RADOI

Secretarul Comitetului de partid
IOAN JOANDREA

Secretarul Comitetului U.T.M
GH. BODEA

* * *

Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari ai Fabricii de rulmenți Bîrlad, întruniți în mitingul de azi 20 iulie 1956 cu ocazia acordării titlului de „Întreprindere evidențiată", își exprimă recunoștința sa față de partid și guvern.

Stimulentul acordat colectivului nostru constituie un nou imbold în muncă și ne angajăm să realizăm următoarele:

1. — Să executăm peste planul inițial 20.000 bucăți rulmenți pentru export.

2. — Să dăm în folosință 2 blocuri muncitorești cu 44 apartamente fiecare.

3. — Să dăm în folosință pînă la 23 August 1956 Școala Profesională de Ucenici.

4. — Să dăm peste plan 5.000.000 lei acumulări bănești.

Asigurăm partidul și guvernul că vom munci cu mai mult elan pentru traducerea în fapte a Directivelor celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Director
ȘTEFAN DUMITRESCU

Președintele
Comitetului de întreprindere
ANDREI DUMITRIU

Secretarul organizației P.M.R.
PETRU MORARU

Secretarul organizației U.T.M.
GHEORGHE ȚURCANU

Sîmbătă se deschide în Capitală Expoziția de artă plastică sovietică

Peste cîteva zile în sala Dalles se va deschide Expoziția de artă plastică sovietică organizată de Ministerul Culturii, eveniment de seamă în viața artistică a țării noastre. În sala Dalles se execută acum lucrările de montare a tablourilor și sculpturilor care vor figura în expoziție. Lucrările au loc sub supravegherea unui colectiv al Muzeului de Artă al R.P.R., condus de acad. prof. G. Oprescu și se bucură și de asistența Ekaterinei Alexandrovna Svenikordskaia, director al sălilor de expoziții de pe lîngă Academia de arte plastice din Moscova, care a sosit de cîteva zile în țara noastră în vederea deschiderii acestei expoziții.

Expoziția de artă plastică sovietică va cuprinde peste 300 de lucrări create în ultimii ani de către artiștii sovietici din diferite republici ale U.R.S.S.

Publicul bucureștean, ca și artiștii noștri plastici, vor avea prilejul să admire creații ale pictorilor, sculptorilor și graficienilor sovietici în original. Picturi de A. și S. Gherasimov, M. Sarian, A. Plastov, F. Reșetnikov, sculpturi de V. Muhina, M. Tomski, E. Vucetici, lucrări de grafică de E. Kibik, D. Smarinov, Kukriniksi și multe altele cunoscute de publicul romînesc numai din reproduceri, vor figura în expoziție.

Vernisajul expoziției va avea loc sîmbătă 28 iulie.

(Agerpres).

Sporesc realizările oțelarilor hunedoreni

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — În primele 17 zile ale lunii curente, oțelarii hunedoreni au elaborat 120 șarje rapide de oțel. Datorită acestui fapt planul la producția de oțel a fost cu mult depășit.

În cadrul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August s-au evidențiat prin topitorii Aurel Stanciu și Vasile Costache. Acești vestiți oțelari hunedoreni au dat în primele 17 zile — ale lunii curente — cîte 255 tone oțel peste plan. Asemenea succese oglindesc roadele inițiativei pornită de prim oțelarul Gogu Josan, care împreună cu schimbul său s-a angajat să dea anuul cel puțin 600 șarje rapide.

Înaintea reluării tratativelor sovieto-japoneze

Peste cîteva zile urmează să fie reluate la Moscova tratativele sovieto-japoneze. În preajma lor opinia publică internațională așteaptă ca, în sfîrșit, după scurgerea atîtor ani de la terminarea celui de al doilea război mondial divergențele care au împiedicat normalizarea relațiilor dintre cele două țări să fie înlăturate, iar legăturile dintre U.R.S.S. și Japonia să pășească pe făgașul lor firesc.

Interesul cu care este așteptată reluarea tratativelor sovieto-japoneze este explicat pe de altă parte prin aceea că stabilirea de relații normale între U.R.S.S. și Japonia ar contribui nu numai la dezvoltarea colaborării între popoarele sovietic și japonez ci ar aduce și o contribuție importantă la consolidarea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Toate acestea explică de ce opinia publică salută apropiata reluare a tratativelor sovieto-japoneze și își exprimă dorința de a le vedea încheiate cu succes. Premizele realizării unui acord există. Uniunea Sovietică și-a manifestat în repetate rînduri dorința de a-și dezvolta relațiile economice, culturale cu Japonia, de a-și aduce aportul la soluționarea problemelor încă nereglementate. Este știut spre exemplu că tratativele sovieto-japoneze purtate la Moscova între 29 aprilie și 14 mai, cu privire la problema pescuitului și a ajutorării naufragiaților s-au încheiat cu succes, dovedind prin aceasta că există posibilitatea realizării unui acord atunci cînd ambele părți manifestă bunăvoință și înțelegere. Cu prilejul acelorași tratative este de asemenea știut că reprezentanții celor două țări au recunoscut necesitatea reluării în cel mai scurt timp a tratativelor cu privire la normalizarea relațiilor sovieto-japoneze. Comunicatul final specifica chiar că aceste tratative ar trebui reluate nu mai tîrziu de 31 iulie 1956. Acest fapt dovedește destul de clar interesul crescînd pe care popoarele sovietic și japonez îl manifestă pentru stabilirea de relații normale între țările lor. De altfel tot ca o dovadă a acestui interes trebuie privit și schimbul de declarații din ultimele zile între guvernul japonez și guvernul sovietic, declarații care au pregătit apropiata reluare a tratativelor.

În ce privește poporul japonez este binecunoscută lupta pe care el o duce de ani de zile pentru promovarea unei politici independente, pentru normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și țările de democrație populară. În ultimul timp această lupta a luat un și mai mare avînt manifestat prin deplasarea tot mai evidentă a opiniei publice japoneze spre stînga. Alegerile din 8 iulie pentru camera superioară a parlamentului japonez s-arătat că partidul liberal-democrat aflat la putere a suferit un eșec tocmai datorită încercărilor sale de a frîna realizarea aspirațiilor poporului japonez și a-l împinge pe drumul pregătirilor de război. Apropiatele tratative sovieto-japoneze vor arăta în ce măsură guvernul Hatoyama va înțelege să răspundă revendicărilor poporului său.

Actualitatea internațională

Dată fiind importanța deosebită pe care tratativele de la Moscova le-ar putea avea pentru Japonia nu este de mirare că anumite cercuri interesate în militarizarea și alăturarea ei la politica puterilor occidentale încercă în aceste zile să nege utilitatea lor, să submineze realizarea unui acord. Printre acei care nu precupețesc nici un efort în vederea atingerii acestui țel se numără și fostul prim-ministru al Japoniei, Sighera Yoșida. Într-o scrisoare deschisă adresată ministrului de Externe al Japoniei, Mamoru Sighemitu, el i-a cerut acestuia să adopte „o atitudine energică", adică, mai pe șleau, acea rigiditate care în general face imposibilă realizarea înțelegerilor între state. Tot Yoșida a fost acela care a afirmat că problemele în suspensie cu U.R.S.S. trebuie soluționate nu prin tratative directe, ci printr-o conferință internațională. La o analiză cît de sumară asemenea declarații se dovedesc a fi în vădită contradicție cu realitatea însăși. Fără a minimaliza importanța conferințelor internaționale, cine ar putea tăgădui oare rolul uriaș pe care tratativele directe le-au avut în ultimii ani pentru realizarea unei înțelegeri între popoare și pentru stabilirea încordării internaționale? Cine ar putea nega că U.R.S.S. și Japonia în primul rînd sînt cele care trebuie să hotărască soarta viitoarelor lor relații? După cîte se vede fostul prim ministru al Japoniei se numără totuși printre acei puțini care nu au ajuns încă să-și dea seama de importanța acestor probleme actuale. Poporul japonez care dorește însă normalizarea relațiilor sale cu Uniunea Sovietică susține cu nerăbdare începerea tratativelor sovieto-japoneze.

NICOLAE LUPU

ARTIŞTI AMATORI

Concursurile anuale ale artiştilor amatori sînt de multă vreme prilejuri de cunoaştere şi valorificare a tezaurului artistic popular.

În clişeu: Bătrînul Gavril Bostan, în vîrstă de 86 de ani, vestit fluieraş din Hangu, raionul Ceahlău, a cîntat recent pe scena Teatrului de Stat din Bacău.

Foto: I. BECHERU

Noutăţi din librării

„MEDICINA INTERNĂ"

Printre numeroasele lucrări noi ce se află spre difuzare în librăriile Capitalei se găseşte şi lucrarea „Medicina internă" (vol. I şi II) ieşită de sub tipar în Editura Medicală, sub redacţia acad. dr. N. Gh. Lupu, medic emerit, laureat al Premiului de Stat.

Volumul I al lucrării începe cu o scurtă examinare istorică asupra unor momente importante din trecutul medicinii româneşti şi continuă cu o seamă de probleme de terapeutică generală şi de semeiologie.

Volumul II cuprinde date ştiinţifice în legătură cu patologia tubului digestiv şi a peritoneului. Toate problemele expuse în această vastă lucrare (ce va apare în 4 volume) sînt însoţite de scheme şi planşe explicative.

„METODICA PREDĂRII LIMBII RUSE ÎN ŞCOALA ELEMENTARĂ"

Zilnic soseşte la librăria „Cartea Rusă" din Capitală numeroase cărţi sovietice din cele mai variate domenii de actualitate. Printre acestea se află şi „Metodica predării limbii ruse în şcoala elementară", lucrare ce se adresează învăţătorilor. În paginile acestei lucrări sînt tratate numeroase probleme ale predării limbii ruse în şcoala elementară.

„INSTRUMENTELE MUZICALE ALE POPORULUI ROMÎN"

De-a lungul secolelor poporul nostru şi-a făurit numeroase instrumente muzicale. Prezentarea lor înlesneşte cunoaşterea culturii muzicale a poporului romîn. În acest sens, prin grija Institutului de Folclor, a văzut lumina tiparului la E.S.P.L.A. lucrarea „Instrumentele muzicale ale poporului romîn" de Tiberiu Alexandru.

Lucrarea prezintă origina şi istoricul diverselor instrumente muzicale, descriind totodată caracteristicile fiecărui instrument în parte (de la fluierul sau solzul de peşte pînă la violă).

Întreţinerea drumurilor — sarcină a sfaturilor populare

★ ★

Pe drumurile raionului Sighişoara

Străbătînd satele oricărui raion într-o maşină, îţi poţi da uşor seama despre calitatea drumurilor de pe teritoriul respectiv.

O asemenea călătorie am făcut zilele trecute prin satele raionului Sighişoara, nu în scopul de a scrie un reportaj despre calitatea drumurilor. N-am vrut să pierd însă acest prilej din două motive. În primul rînd fiindcă distanţa dintre o comună şi alta îmi oferea cel mai bun prilej de a mă documenta asupra acestui lucru, iar în al doilea rînd fiindcă în maşină se afla şi un tovarăş de la sfatul popular raional în măsură a-mi furniza date suplimentare.

PLANURI, CIFRE, EVIDENŢA...

După cum reieşea din discuţiile purtate cu tovarăşul de care am amintit, în raionul Sighişoara problema întreţinerii drumurilor s-ar afla pe prim plan. Cine nu crede este invitat să frunzărească documentele aflate la secţia drumuri a sfatului popular raional. Aici tov. Remus Buta, şeful secţiei, îi va pune la dispoziţie tot felul de situaţii din care reies sarcinile pe anul în curs, în ce priveşte întreţinerea drumurilor. Dintr-o serie de alte situaţii se vor putea extrage realizările obţinute. Dar nu numai atît: graficele afişate pe pereţii încăperii, răspunsul la chemarea la întrecere lansată de raionul Sibiu, precum şi întrecerea pornită între salariaţii secţiei, sînt toate dovezi care grăiesc de aceiaşi şi aceiaşi lucru: întreţinerea drumurilor în raionul Sighişoara...

...Şi totuşi maşina te poartă prin toate hîrtoapele, şoferul încetineşte la intervale scurte viteza pentru a nu distruge motorul.

Ce fel de preocupare este aceasta? veţi întreba pe bună dreptate. Răspunsul este simplu: este vorba despre o preocupare care constă dintr-o îndeplinire mai mult birocratică a sarcinilor. Pentru a întări afirmaţia făcută este suficient să arătăm că în loc de 7330 m.c. pietriş şi piatră cît trebuia aşternut în prima jumătate a acestui an, pe drumuri s-au aşternut abia 4392 m.c. Aceasta din cauză că nici planul la extracţia şi transportul materialelor necesare nu a fost realizat decît într-o măsură destul de mică.

DE CE SÎNT DRUMURILE PROASTE

Am ajuns în comuna Gogan. Discutam despre o problemă cu totul alta decît aceea a drumurilor. O zdruncinătură puternică ne-a făcut să reluăm iar firul vechii discuţii. Aici spre surprinderea noastră pe marginile drumului se aflau grămezi multe de pietriş pe care crescuseră din belşug buruienile. Sfatul popular al acestei comune nici nu se învrednicise să împrăştie piatra pe drumul comunal, cu toate că aceasta a fost transportată la faţa locului încă de anul trecut.

La Vinători, Boiu, Albeşti şi Hoghilag, drumurile sînt de asemenea impracticabile. Comitetele executive din comunele respective se plîng de lipsa materialului necesar. O asemenea atitudine pare foarte curioasă, căci toate aceste comune sînt aşezate pe malurile Tîrnavei unde există cantităţi inepuizabile de pietriş necesar reparării şi întreţinerii drumurilor. Aceste comitete executive aşteaptă însă ziua cînd apele Tîrnavei „le va aduce" pietrişul pe drumuri.

AŞA ÎNDRUMARE, AŞA REZULTATE

Deşi fiecărui salariat din cadrul secţiei drumuri i-a fost repartizat un număr corespunzător de comune, aceştia nu efectuează o muncă de îndrumare şi control temeinică. În comuna Gogan, de pildă, l-am întîlnit pe tov. Vasile Costea de la această secţie. După ce a constatat unele lipsuri, acesta a făcut cîteva recomandări superficiale. Rezultatele unei asemenea munci de „îndrumare" se pot vedea: în comună — deşi a trecut suficient timp — nimic nu s-a schimbat în ce priveşte situaţia drumurilor.

Aceeaşi situaţie necorespunzătoare există şi în comunele Ţigmandru şi Săcel, de care răspund tovarăşii Emil Kovacs şi Gh. Medrea.

De situaţia existentă în raionul Sighişoara şi de neîndeplinirea planului de lucrări necesare reparării şi întreţinerii drumurilor sînt vinovaţi tov. Remus Buta, şeful secţiei drumuri, care pune mai mult preţ pe situaţii şi parasituaţii decît pe munca practică de teren.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Sighişoara (vicepreşedinte I. Cîmpeanu, care răspunde de problema drumurilor), nu trage la răspundere comitetele executive comunale asupra felului în care acestea se preocupă de gospodărirea drumurilor.

Pare firească întrebarea: cum poate persista o asemenea situaţie, cînd membrii comitetului executiv al sfatului popular raional, se deplasează în permanenţă în comunele raionului şi chiar pe aceste drumuri?

CORNELIU BUDA
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Stalin

Contribuţia comitetelor de cetăţeni

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Ţăranii muncitori din raionul Strehaia sînt fruntaşi în acţiunea de reparare şi întreţinere a drumurilor. Pe drumurile din acest raion s-au transportat 31.400 m.c. pietriş şi balast, s-au desfundat şi curăţat 313.583 m. şanţuri. Drept urmare sfatul popular a obţinut steagul de raion fruntaş pe regiune în această acţiune. În comunele Văgăuleşti, Timna, Samarineşti, Greci şi altele, ţăranii muncitori au reparat zeci de kilometri de drumuri, au construit prin folosirea posibilităţilor locale numeroase poduri şi podeţe, au săpat canale pentru scurgerea apelor, protejînd astfel drumurile şi semănăturile.

O contribuţie de seamă la mobilizarea ţăranilor muncitori în această acţiune au adus-o cele 691 comitete de cetăţeni care activează în circumscripţiile electorale comunale din raion. Mobilizaţi de membrii comitetului de cetăţeni, ţăranii muncitori din circumscripţia electorală nr. 3 din comuna Bicleşu, au transportat şi au reparat o porţiune de 300 m. din drumul comunal, iar pentru a preîntîmpina inundarea culturilor şi degradarea drumurilor de apa provenită din scurgerea şuvoaielor, au săpat un canal pe o lungime de 500 m.

Şi în comuna Covrigi, membrii comitetului de cetăţeni din circumscripţia electorală nr 2, în frunte cu Neculai Brînzan şi Neculai Vîlceanu, au reuşit să mobilizeze pe toţi ţăranii muncitori la repararea porţiunii de drum repartizată lor, iar cei din circumscripţia electorală nr. 6, în frunte cu Iacob Dascălu şi Ioana Pană, au transportat şi împrăştiat pe porţiunea repartizată lor peste 40 m.c. balast. De asemenea, ţăranii muncitori din comuna Corcova, avînd în frunte pe deputaţi şi membrii comitetelor de cetăţeni, au reuşit să construiască prin folosirea posibilităţilor locale, 5 poduri pe drumurile de acces din comună. Succese asemănătoare au obţinut şi comitetele de cetăţeni din Plopi, Roşoreni, Ruptura şi altele.

Colţul MEDICULUI

Dizenteria

Agentul cauzator al bolii, bacilul dizenteric, un microb în formă de bastonaş, poate infecta solul, apa, alimentele de tot felul sau diferitele obiecte ale bolnavului, în special rufăria. Acest microb păstrează mult timp însuşirea de a provoca boala. El poate supravieţui în pămînt pînă la trei luni iar în alimente ca lapte, ouă, brînză, zece zile. Microbul mai poate fi găsit în ghiaţa naturală din bolţi sau lacuri.

Consumul în cantitate mare de fructe şi zarzavaturi crude, abundenţa resturilor alimentare şi înmulţirea muştelor sînt principalii factori care înlesnesc contagiunea în aceste anotimpuri.

Mijloacele cunoscute de distrugere a germenilor fac să piară microbii dizenteriei. Astfel, folosirea luminei solare, fierberea timp de 15—20 minute, dezinfectantele obişnuite şi chiar simpla spălare a alimentelor ce se consumă crude, într-un curent de apă curată, asigură distrugerea sau îndepărtarea în mare parte a microbilor.

Purtătorul de germeni ai dizenteriei este omul bolnav sau convalescentul. S-a dovedit că foştii bolnavi pot continua să elimine bacili dizenterici un timp mai mult sau mai puţin îndelungat de la vindecarea lor. Microbii bolii se răspîndesc prin scaune (materii fecale). Microbii conţinuţi în scaunele infectate, odată ajunşi în closete prost întreţinute sau chiar direct pe pămînt, străbat numeroase căi pentru a contamina omul sănătos. În primul rînd, ei pot ajunge în apa fîntînelor neîngrijite. Consumarea unei astfel de ape duce cel mai adesea la îmbolnăvire. Dar prin intermediul apei infectate se pot contamina laptele, fructele şi zarzavaturile precum şi alte alimente. Musca are, de asemenea un rol însemnat în transmiterea dizenteriei datorită uşurinţei cu care această insectă transportă microbii.

Insfîşit, numeroase cazuri de îmbolnăvire provin din folosirea obiectelor care au fost la îngrijirea bolnavului. Microbii ajunşi pe mîini pe această cale pot fi introduşi direct în gură, odată cu alimentele, dacă nu se respectă măsurile necesare de igienă.

Dizenteria începe cu febră, lipsa poftei de mîncare, dureri abdominale, agitaţie şi mai tîrziu somnolenţă. Diareea, semnul principal al dizenteriei, domină adesea întregul tablou al bolii.

Vindecarea depinde de precocitatea începerii tratamentului, de îngrijirile ce se dau bolnavului. La primele semne ale bolii trebuie chemat medicul. Pînă la venirea acestuia, bolnavul trebuie izolat într-o cameră separată pentru a se împiedica răspîndirea bolii la cei din jur.

Alimentaţia va fi suspendată deîndată. Pentru a se înlocui însă cantitatea mare de lichid eliminată de bolnav prin scaune, se va da apă fiartă şi răcită, ceai, apă de orez.

Dizenteria — ca şi febra tifoidă — este denumită pe bună dreptate „boala mîinilor murdare". Nici o măsură luată pentru asigurarea igienei personale şi a alimentelor proaspete şi curate nu este de prisos ştiind că prin aceasta se împiedică răspîndirea acestei boli grave.

Dr. DAN ABULIUS

CRONICA TEATRALĂ

„Şcoala femeilor" de Molière

Teatrul de Stat—Piteşti

Aflat pentru a doua oară în turneu la Bucureşti cu „Şcoala femeilor", Teatrul de Stat din Piteşti, prezintă, de această dată pe o scenă în aer liber, nemuritoarea comedie molieresică, prima din seria capodoperelor care aveau să-i aducă scriitorului invidia contemporanilor şi gloria posterităţii.

„Şcoala femeilor" are o tradiţie veche, de peste un secol pe scena romînească. Se cunoaşte, de pildă, faptul că a fost reprezentată pentru prima oară la Iaşi în 1820 de către o trupă rusească avînd localizată acţiunea la Varşovia. În atmosfera animată de ideile revoluţiei franceze din preajma lui 1848, traducerea comediilor lui Molière s-a făcut într-un ritm rapid. Din acea epocă, datorăm lui Ion Zotu prima traducere literară a „Şcolii femeilor". În răstimp de mai bine de un veac, comedia care a trezit în 1663 o dispută de aproape un an şi pe care Molière însuşi a alimentat-o prin reprezentarea comediilor „Critica şcolii nevestelor" şi „Improvizaţia de la Versailles" a cunoscut nenumărate montări şi un public nu mai puţin numeros decît pe vremea cînd scriitorul era şi interpret al personajelor sale. Explicaţia acestei popularităţi crescînde a „Şcolii femeilor" trebuie căutată în primul rînd în aceea că Molière atacă în piesă burghezia şi spiritul el mercantil care a cuprins în cele din urmă sfera celor mai intime sentimente umane. Bătrînul holtei Arnolf, eroul nefericit al acestei spumoase comedii de moravuri, este un burghez înstărit şi temător de soarta unei eventuale căsnicii. Perfidia şi înşelăciunea femeilor-amante, care-şi înşeală fără scrupul bărbaţii, îi repugnă. Potrivit apucaturilor clasei sale, el se hotărăşte „să-şi cumpere" o soţie. Aceasta va fi — după dorinţa lui — fermecătoarea Agnes, orfana de a cărei creştere s-a ocupat din copilărie, trimiţînd-o la un schit unde a fost prostită „pe cît e cu putinţă". Dar ignoranţa în care s-a străduit Arnolf să-şi ţină viitoarea lui soţie se dovedeşte a nu da rezultatele dorite. Apariţia tînărului Horaţiu turbură inima Agnesei. Toate încercările lui Arnolf de a împiedica legăturile de dragoste dintre cei doi eşuează. Scena finală a comediei scoate la iveală că de fapt, Agnes şi Horaţiu erau dăruiţi unul altuia prin legămîntul părinţilor lor. Molière încheie astfel critica moravurilor retrograde ale burgheziei parvenite, prin triumful strălucit al sentimentelor sincere.

Punerea în scenă a comediei, la un teatru din zilele noastre, nu este totuşi uşurată de valoarea contemporană a satirei anti-burgheze. Noi ştim că, îndeosebi, comediile scrise de Molière în prima perioadă a activităţii sale, dezvoltă pe larg spiritul de farsă al spectacolelor „comediei dell arte". Echilibrul cerut de o interpretare realistă impune spectacolului eliberarea de excese, vulgarităţi, gesticulaţie de bîlci sau hesionade. Regizorul Constantin Dimischiotu, operînd pe traducerea remarcabilă a lui George Filip Gesticone, a înlăturat în bună măsură pericolul semnalat mai sus. Ne permitem să spunem aceasta pentru că am văzut spectacolul şi pe scena Teatrului C.C.S. unde, în sală acoperită, dicţia actorilor a fost mai puţin stridentă. Una din principalele scene care constituie piatra de încercare a concepţiei regizorale este scena lecturii maximelor. Această scenă (a doua din actul III) constă din lectura unor maxime luspirate în cea mai mare parte lui Molière de o traducere din opera Grigore din Nazianz. Sînt în total 11 maxime „ale căsătoriei" sau „ce trebuie să ştie o femeie măritată (cu un exercţiu zilnic") care conţin cele mai bigote, absurde şi ridicole indicaţii pentru menţinerea moralei casnice. Datorită felului în care Agnes (Guta Iancu Negreanu) a citit maximele precum şi a jocului în deplină concordanţă cu ridicolul textului al lui Arnolf (Iulian Bradu) scena a stîrnit rîsul spectatorului pentru comicul de caracter bine relevat.

Rolul cel mai greu a revenit lui Iulian Bradu, deoarece Arnolf, părăseşte rareori scena în decursul celor cinci acte. Actorul a avut momente realizate cu precădere în primul act. Totuşi, în decursul celorlalte acte s-au putut observa destul de bine oboseala, lipsa unei variaţii în jocul scenic, prea multe efecte exterioare precum şi dezinteres pentru spiritul realist al unor scene. Intîlnirile cu Horaţiu (care nu-şi dă seama cui face confidenţele despre dragostea lui faţă de Agnes) îşi pierd savoarea, datorită unei autodemascări premature prin mimică, a lui Arnolf, pe care, Constantin Zărnescu (Horaţiu) este totuşi dator să nu o seziseze, potrivit textului. Nu acelaşi lucru putem spune despre Crisald în interpretarea lui Paul Mocanu. Dicţia excepţional de limpede, muzicală, frazarea justă, merită toată lauda. De asemenea şi sobrietatea în gesturi — care totuşi nu trebuie dusă la exces. Cuplul servitorilor Alain-Georgette (interpretat de C. Nădejde şi Telly Barbu) au beneficiat din plin de fantezia şi umorul regizorului. Am aşteptat tocmai de aceea, ca mişcarea lor dezinvoltă să se manifeste amplu în scena ce precede acţiunea actului cinci. Din păcate, incidentul cu Horaţiu (care este surprins de servitori la fereastra Agnesei) este prea sărac în desfăşurare. Despre notar (Paul Podoleanu), Enric (Ion Bănceanu) şi Oronte (C. Petrican), nu avem altceva de spus în afară de cuvîntul: corect.

Încheind aprecierile asupra spectacolului de la Teatrul de vară „N. Bălcescu" am dori să adăugăm cîteva observaţii la decorurile şi costumele executate de Ion Ipser. Costumele ne-au satisfăcut prin linia de epocă bine armonizată cu cerinţele unei mişcări comode, prin eliminarea unor zorzoane inutile la eroii principali. Dimpotrivă însă, atmosfera de sărăcie a decorurilor nu ne-a slujit cîtuşi de puţin unei reinstituiri plăcute cu Molière. Instăritul Arnolf ne-a apărut ca fiind posesorul unei şandramale cu un cat, undeva într-o periferie pariziană de unde cu greu poţi întrevedea perspectiva centrului... Este de neînchipuit cum tînărul şi încîntătorul Horaţiu a putut nimeri aici. Cît priveşte grădina casei lui Arnolf ea seamănă mai curînd cu un cimitir decît cu un loc plăcut de recreere împodobit cu fîntîni arteziene şi amoraşi.

Montarea „Şcolii femeilor" pe scena Teatrului de Stat Piteşti rămîne — în pofida unor lipsuri semnalate mai sus — o experienţă interesantă şi meritorie pe linia interpretării realiste a comediei molieresti. Cît mai multe experienţe asemănătoare nu pot decît să apropie spectatorul romîn de acel tezaur mereu proaspăt al rîsului, pe care comedia lui Molière îl deţine de aproape trei veacuri.

SORIN ROIBU

O scenă din piesă

DIN SĂLILE TRIBUNALELOR

★

Îşi făcea „parte"

Constantin Lisneanu, gestionar la cooperativa Durneşti, raionul Truşeşti, a găsit un mijloc, pe care-l socotea bun, pentru a-şi crea venituri suplimentare. La primirea baloturilor de textile din depozitul Uniunii regionale a Cooperativelor de Consum, baloturi pe care le expedia sucursalelor, inculpatul tăia cîte o bucată din fiecare balot, socotind că unităţile care primeau marfa nu o vor măsura. Cei păgubiţi au reclamat deseile lipsuri constatate, ceea ce a avut ca urmare trimiterea în judecată a lui Constantin Lisneanu şi condamnarea lui la 2 ani închisoare corecţională şi un an interdicţie corecţională de către Tribunalul popular al raionului Truşeşti.

Şicane chiriaşei

Tribunalul popular al raionului Tudor Vladimirescu din Capitală a judecat acţiunea chiriaşei Ancuţa Amely, care a chemat în judecată pe soţii Bernard şi Clarisa Muterperl. Pîrîţii, care locuiesc în apartamentul 2 din str. Paleologu nr. 5 B. împreună cu reclamanta, au găsit cu cale să construiască un perete de scînduri în holul apartamentului pentru a o împiedica pe aceasta să pătrundă în baie. Instanţa a obligat pe pîrîţi să desfiinţeze paravanul şi să plătească cheltuieli de judecată reclamantei. Tribunalul Capitalei, Colegiul I Civil, a respins recursul confirmînd hotărîrea dată.

Furt din avutul obştesc

Marin Bindea din Bucureşti, str. Prof. Ion Ursu 21, a fost condamnat de Tribunalul Popular al raionului Stalin la 7 ani închisoare corecţională pentru furt din avutul obştesc. Inculpatul, fiind gestionar la magazinul de aprovizionare a remizierilor cu produse de panificaţie a O.C.L. Pîine, şi-a însuşit, din încasări, suma de lei 80.506. Instanţa a mai condamnat pe Marin Bindea la plata sumei de mai sus, cu titlu de despăgubiri civile.

Înşelăciune în convenţie

Fabrica de conserve „Filaret" a contractat cu meşterul constructor Ghiţă Ioan din Bucureşti, str. Fumicularului nr. 9, construirea a două locuinţe cu termen de execuţie 1 septembrie 1955. Pentru această lucrare Ghiţă Ioan a primit 5.147 lei. Dar după ce a executat lucrări numai pentru 1.482 lei a încetat lucrul şi a refuzat să se prezinte la şantier şi la fabrică, deşi a fost somat în repetate rînduri să-şi respecte obligaţiile luate prin contract.

Trimis în judecată de Procuratura raionului N. Bălcescu, Tribunalul acelui raion l-a condamnat pe inculpat pentru infracţiunea de înşelăciune în convenţie, în dauna avutului obştesc, la doi ani închisoare corecţională, obligîndu-l totodată să plătească fabricii de conserve „Filaret" suma de lei 3.664, ce şi-a însuşit-o.

Cîteva aspecte ale problemei productivităţii muncii

În secţia motoare a uzinelor „23 August"

Scopul vizitei era să solicit cîtorva tovarăşi din secţia motoare părerea lor cu privire la posibilitatea măririi productivităţii muncii în secţia respectivă.

În hala secţiei motoare m-a întîmpinat însă un lucru care mi-a părut deosebit de semnificativ. Acest lucru s-a concretizat prin cîteva panouri. Am văzut panouri roşii şi panouri negre, panouri jumătate negre jumătate roşii. După cum lesne aţi înţeles desigur, roşu simbolizează pe cei buni, pe muncitorii harnici adică, iar negrul pe codaşi. Nişte simple panouri care grăiesc însă foarte mult.

Iată de pildă un panou mare, negru, cu următorul conţinut:

„În timp ce muncitorii conştienţi din secţia motoare luptă pentru realizarea planului, tovarăşii Serban I., Rizea Vasile, Balban Maria şi Volcu Voica, părăsesc locul de muncă stînd de vorbă în interese personale". Aceste însemnări pe o tablă neagră mi-au vorbit despre opinia publică sănătoasă din secţia motoare care, la fel ca şi în alte locuri de muncă, se ridică împotriva chiulangiilor, a celor insuflaţi, a celor care frînează buna desfăşurare a luptei pentru îndeplinirea planului.

★

Am descris cele de mai sus fără a renunţa însă la cele ce mi-am propus, şi anume, la solicitarea părerii unor tovarăşi de aci, cu privire la căile de mărire a productivităţii muncii în secţie. I-am cerut iertare strungarului Ion Nisipăreanu că discut cu el despre productivitate şi în acelaşi timp îl întrerup din muncă, punîndu-i deci beţe în roate luptei pentru productivitate, şi am început să notez părerile lui, foarte interesante de altfel.

— Pentru ca productivitatea să crească într-adevăr şi să nu fie o vorbărie goală, eu cred că principalul lucru este întocmirea unei planificări riguroase, ştiinţifice, pe ore, şi piese. Acest lucru este legat bine înţeles de respectarea strictă a graficului de primire a pieselor. Iată nişte tabele — îmi arată tov. Nisipăreanu în dreptul strungurilor — sînt trecute acolo piesele care trebuie lucrate. Puţini însă sînt cei care fac într-adevăr piesele trecute. Nu este oare acesta grafic de formă? Nu este aceasta o improvizaţie şi nu planificare adevărată?

Tov. Nisipăreanu are perfectă dreptate. El îmi demonstrează de pildă că în fiecare dimineaţă, pînă la ora 10, în loc ca fiecare strungar să aibă o bună porţie de piese lucrată, aceştia abia îşi pun la punct maşina şi primesc dela meşteri piesele pe care le lucrează şi, ceea ce este mai grav, ei primesc mai în fiecare zi alte piese. El propune — nu este de altfel un lucru nou, dar este inexplicabil de ce este necesar să mai fie mereu repetat — că fiecare strungar trebuie să primească în fiecare zi piesele pentru a doua zi. În felul acesta, va şti ce va lucra mîine, va începe lucrul devreme, şi-şi va gospodări cum trebuie locul de muncă. Aceasta ar fi un mijloc de mărire a productivităţii muncii. (Felul în care pune el problema îmi aminteşte de iniţiativa de la uzinele „1 Mai"-Ploieşti în legătură cu ridicarea întregului schimb la nivelul celor celor mai productive. Ecoul acestei iniţiative nu a ajuns încă pînă azi?) Conducerea întreprinderii şi comitetul de întreprindere sînt pare-se „fără aux" pentru asemenea ecouri).

Tov. Nisipăreanu vorbeşte şi despre punerea la punct a procesului de fabricaţie care nu e urmărit în suficientă măsură. Unele piese, de pildă, sînt concepute de constructorul şef, dar la montaj nu se asamblează cu altele. În loc să urmărească lucrul acesta, să seziseze deficienţa, maiştrii de la montaj se mulţumesc să dea strungarilor piesele pentru a le ajusta. Aceasta înseamnă pierdere de timp inutilă şi, bine înţeles, încă o piedică în calea măririi productivităţii.

★

Tov. Dumitru Udrea, secretarul organizaţiei de bază P.M.R., împreună cu Dumitru Codreanu, responsabil cu întrecerile socialiste au insistat cel mai mult pe problema decalajului.

— Fără îndoială că şi disciplina este un lucru important, mai ales că la noi cam lasă de dorit, tinerii în special nu folosesc timpul în întregime (îmi amintesc panoul despre care am vorbit, aşa că nu mai dau noi nume); important este şi faptul că sculele nu prea corespund uneori, se rup mai ales cînd materialul este tare, dar în primul rînd, după părerea noastră, decalajul condiţionează creşterea productivităţii muncii.

Tovarăşii Udrea şi Codreanu au insistat foarte mult asupra necesităţii asigurării unui decalaj cu turnătoria şi forja, ceea ce ar duce la asigurarea destăşurării reale a întrecerii socialiste, la un lucru ritmic. Graficul de livrare a acestor secţioare, din păcate, nu este întotdeauna respectat. Dacă aceştia ar trimite sectorului motoare, toate piesele în 25-26 ale fiecărei luni pentru luna următoare, lupta pentru mărirea productivităţii ar avea mult mai multe şanse de izbînză. La această dată, în luna iunie, ei au trimis abia cam 20 la sută din piesele necesare lunii iulie. Secţia ajustaj-montaj care ar trebui să începă planul, cum e normal, cum e firesc să fie, în prima zi a lunii, începe lupta pentru plan abia în 16—17 ale lunii. Situaţia s-a îmbunătăţit instrucitva, dar tot nu este la nivelul cerut pentru a permite o desfăşurare şi mai asiduă a luptei pentru mărirea productivităţii.

Uneori productivitatea este încetinită şi de faptul că atunci cînd sosesc piesele de la turnătorie au printre ele şi un procent însemnat de rebuturi, care uneori se ridică chiar pînă la un sfert din numărul lor total.

★

Nu voi mai insista asupra unor propuneri făcute de muncitori, propuneri care sînt în parte puse deja în aplicare şi care în marea lor majoritate insistă tot asupra problemei decalajului, a asigurării la timp a fiecărei maşini cu piesele necesare, şi voi reda cele ce mi-au fost împărtăşite de inginerul Radu Muscan, şeful secţiei motoare. Bine înţeles, cînd a început cu problema aprovizionării cu materiale a locurilor de muncă, cu decalajul, l-am rugat să vorbească şi despre alteeva. Această problemă fusese deja lămurită.

— După părerea mea — mi-a spus tov. Muscan — trebuie să utilizăm mai raţional utilajul pentru a mări productivitatea muncii, trebuie să tindem la indici de utilizare din ce în ce mai înalţi.

Nu este vorba numai de extinderea lucrului intens şi la schimbul II şi III, dar chiar în schimbul I este necesar să fie utilizate şi mai complet ca pînă acum cele 480 minute de lucru. Pentru asta iarăşi, una din condiţii trebuie să fie asigurarea cu scule la timp, să nu fie nevoit lucrătorul să-şi caute singur sculele şi să-şi piardă uneori minute şi zeci de minute.

— Cea mai mare posibilitate de mărire a productivităţii muncii la noi, după părerea mea — a continuat tov. Muscan — constă în extinderea folosirii dispozitivelor la operaţiile de prelucrare. Avem deja cîteva sute de dispozitive prin aplicarea cărora mărim productivitatea şi totodată îmbunătăţim şi calitatea produselor. Prelucrarea bielelor de la motor, de pildă, se face acum numai cu dispozitive pentru toate operaţiile, prin aceasta ciclul reducîndu-se la jumătate: în loc de 45 de zile, un lot de biele este lucrat în 20—25 de zile.

Mai avem rezerve în'erne — îmi arată în continuare tov. Muscan — şi în ceea ce priveşte extinderea tăierii rapide. Am început să aplicăm şi frezarea rapidă, iar cei care au îndrăznit primii, au reuşit să mărească productivitatea cam cu 30 la sută. Fără îndoială că nu am epuizat toate posibilităţile de mărire a productivităţii şi că muncitorii şi tehnicienii secţiei noastre nu vor conteni o clipă să caute noi mijloace de mărire a productivităţii.

SANDU MANEA

Scrisoare deschisă către Direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii

O poveste neterminată

Vă amintiţi, dragi tovarăşi, era prin toamna anului una mie nouă sute cincizeci şi doi cînd o comisie de specialişti venită tocmai de la Bucureşti şi din Baia Mare s-a oprit la marginea comunei Satu Lung. Au cercetat împrejurimile, au măsurat cu aparate şi unii au zăbovit în linii şi puncte ceva chipuri pe care le-au denumit S.M.T. model de la Satu Lung. N-am destănuit nimănui secretul, dar, graţie dvs. mecanizatorii de la Pribileşti au fost înştiinţaţi că în curînd vor trece sub aripa mea protectoare. M-am bucurat împreună cu ei, cînd în 1953 s-a construit atelierul mecanic, cum altul nu mai există în regiune şi remiza pentru 10 batoze. Bucuria ne-a fost prea scurtă şi speranţele noastre s-au spulberat.

În anul 1953 se zicea că 54 va fi cu noroc. În 54 am aflat că 55 e hotărîtor, dar iată că nici 56 n-a adus vreo schimbare şi nu se ştie dacă anul 1957 va veni cu investiţiile mult aşteptate. În schimb, au venit delegaţi cu dulamul, m-au compătimit — mai puţin pe mine, mai mult pe mecanizatorii de la Pribileşti — şi-au notat în carnete şi s-au dus lăsînd în urmă promisiunile. De 3 ani de zile clădirea atelierului mecanic stă neîncepută, iar de pe acoperişul remizei s-a dus un sfert din ţigle.

Nu ştiu ce să cred. E nevoie de mine sau s-a făcut o eroare care costă pînă acum cîteva sute de mii lei?

Am ajuns de rîsul trecătorilor, iar mecanizatorii de la Pribileşti mă bîrfesc că nici nu exist, ci mă laud doar cu numele. Şi au dreptate. Numai să veniţi o singură dată printre ei şi să vă convingeţi. În aşteptarea noului acoperămînt pe care dvs. l-aţi promis, la S.M.T. Pribileşti nu s-a mai făcut în ultimul timp nici o construcţie nouă. Ştiţi bine co anul trecut le-aţi acordat fonduri pentru construirea unui şopron în luna decembrie, cînd nu existau condiţii de construcţii şi o mare parte dintre ele au rămas nechelţuite. Acum şopronul se află neacoperit, pentru că alte fonduri de la centru n-au mai venit. Spun mecanizatorii că asta e curată birocraţie. Lipsiţi de un atelier mecanic şi spaţiul necesar, ei lucrează iarna în aer liber, o serie de motoare fac naveta pînă la centrele mecanice din Corei şi Cluj, iar preţul de cost al reparaţiilor creşte mereu. Repararea maşinilor pentru campania agricolă de vară a întîrziat cu cel puţin 15 zile şi nici acum nu e terminată. Nici nu putea să fie altfel din moment ce maşinile trebuie reparate în curtea staţiunii.

Ori de cîte ori m-am plîns de soarta mea mi s-au adus argumente că nu există investiţii. Există un proverb care zice că „scumpul mai mult păgubeşte". La S.M.T. Pribileşti se cheltuiesc în fiecare campanie agricolă cel puţin 10.000 lei pentru transportul combustibilului de la gară în staţiune. Aprovizionarea cu benzină şi ulei se face cu ajutorul maşinilor, tocmai de la Baia Mare. Socotiţi numai în cîţiva ani la cît se ridică aceste cheltuieli, lăsînd la o parte preţul ridicat al reparaţiilor şi condiţiilor grele de muncă. În iarna care a trecut, 6 batoze şi o serie de alte maşini au rămas sub cerul liber. S-au simţit oare bine? Vă convingeţi că nu, dacă cercetaţi fişele lor de reparaţii.

Dar ce să mai înşir atîtea? Dacă dvs. aţi ajuns la concluzia că e necesar să se mute S.M.T. Pribileşti şi alţii au fost de acord, înseamnă că nu e nevoie de comentarii.

De ce atunci lucrurile se tărăgănează de 4 ani de zile şi eu aşteptînd zadarnic să devin S.M.T. model, aşa cum s-a programat? Explicaţii şi argumente am mai auzit, dar eu şi mecanizatorii de la Pribileşti vrem să vedem măsurile practice pentru rezolvarea acestei probleme care ne creează mari greutăţi. Mă adresez pe această cale dvs. şi altora care m-ar putea ajuta şi sînt în măsură să facă acest lucru. N-aş vrea ca şi de data aceasta rugămintea să fie dată uitării, cum s-a întîmplat de multe ori.

Al dvs. fecior vitreg
viitorul S.M.T. model de la Satu Lung
Pentru conformitate
I. COJOCARU
Corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Baia Mare

Două feluri de reclamă

Există pe vremuri, în comerțul capitalist, o expresie proverbială, pe cît de răspîndită, pe atît de falsă: „reclama-i sufletul comerțului". Personal, m-am convins de nenumărate ori că sufletul unui comerț cinstit nu poate ti decît o marfă de bună calitate.

La această părere mi se asocia, într-o discuție avută cu cîțiva ani în urmă, și un tovarăș din conducerea unităților comerciale de stat. Cînd însă eu am adăugat că este necesar pentru magazinele noastre să-și facă o reclamă cît mai bună, el s-a arătat contrariat. Pasă-mi-te, interlocutorul meu asocia într-atît reclama de comerțul burghez, încît nu-i vedea rostul în noile condiții. Din fericire, am depășit de mult această fază. N-am mai stat de vorbă de atunci cu tovarășul respectiv. Aș vrea să cred totuși că s-a convins și el pînă la urmă că, în comerțul socialist, reclama servește mai mult cumpărătorului decît vînzătorului, informîndu-i pe cei dintîi cu promptitudine unde se află ce-i este de trebuință și, prin aceasta, economisindu-i timpul.

Mărturisesc că urmăresc cu atenție reclamele. Nu odată m-am declarat nemulțumit de faptul că ele își află locul doar în ultima pagină a unui ziar de prinz. Dacă textele cîntecelor-reclamă difuzate la radio ar fi ceva mai bine scrise, sînt convins că aș urmări cu plăcere și acest mod de reclamă pe calea undelor. În sfîrșit, trebuie să adaug la cele de mai sus că nu am fost niciodată dezamăgit de reclama din comerțul socialist. Întotdeauna am găsit ceea ce căutam, în cantități abundente, cu sorturi corespunzătoare atît nevoilor cît și exigențelor mele.

Deunăzi însă, ghinionul s-a ținut — cum se spune — scai de mine.

Plimbîndu-mă pe una din marile artere bucureștene, am citit reclama unui magazin universal. O reclamă stabilă, care nu se schimbă de la o zi la alta. Printre alte sortimente de produse din bumbac, erau enumerați și ciorapii-șosete bărbătești. Se vede însă că reclama — pictată îngrijit pe sticlă — fusese uitată acolo de astă iarnă: în magazin nici urmă din teancurile de ciorapi-șosete pe care le văzusem de Anul Nou. Și, pentru că nu mai văzusem de curînd nicăieri vreo reclamă a acestui „lucru mic" dar cît se poate de necesar, am pornit din magazin în magazin, la întîmplare, ca pe vremea cînd tovarășul meu din conducerea unităților comerciale susținea că reclama nu-și are nici o rațiune în comerțul socialist.

Ce să mai lungesc vorba? N-am găsit.

În schimb am găsit altceva. Din vitrina unui magazin mi-au surîs două cutii cu lame românești: „Super" și „Expres". M-am bucurat la gîndul că n-am să mai plătesc tarabagiului din colț 8 lei pe o lamă „Gillette" reascuțită și învelită cu dibăcie în poleiala originală... Am stat totuși la îndoială cu care să încep bărbieritul cotidian: cu „Super" sau cu „Expres"? Dotat cu un excelent simț comercial, vînzătorul mi le-a recomandat în mod călduros pe amîndouă. Iar eu, neputînd rezista la o asemenea recomandare, am cumpărat din fiecare cîte o bucată. Dilema a reînceput însă acasă. Ca să o curm, am luat la întîmplare, cu ochii închiși, una dintre ele. Era „Super". Cu ea încep să mă bărbieresc. Dar... nimic. Mă uit cu băgare de seamă dacă nu cumva în aparat se află lama cea veche, de la rasul precedent. Nicidecum! Mai încerc odată. Zadarnic. Ei, — îmi zic eu, optimist din fire — nu-i nimic. Se întîmplă. Și am trecut la lama „Expres".

Că am desfăcut-o din învelișul original și virgin și am citit cu luare aminte inscripția „extra-fin 0,08" asta nu-i nimic. Dar că am așezat-o în aparat cu un curaj ce n-am să mi-l iert cel puțin cîteva zile — asta nu mai e de glumit. În chiar clipa, în care lama îmi zdrelea fața mi-am adus aminte deodată — splendidă consolare, ce să zic! — de un moment spectaculos ce-l port în minte din copilărie. Pe atunci citeam tot soiul de cărți de aventuri. Și mai bune și mai rele. Eroii unei astfel de cărți — mi se pare „Cei trei cercetași" — au nimerit în jungla unde au căzut pradă tigrilor. Apropîndu-se de unul dintre ei, un tigru flămînd a întins laba și... și-a așternut-o pe obrazul curajosului explorator — cum să spun? — probabil cam tot în felul cum s-a așternut lama „Expres" pe obrazul meu. Cu singura deosebire că, în cazul din urmă, lucrul s-a petrecut prin voința omului momit de o reclamă.

Ce puteam să fac? M-am declarat mulțumit cu senzația ce îi-o dă alcoolul pe o rană iritată, — în orice caz mai suportabilă decît cea pe care a resimțit-o eroul cu pricina după întîlnirea cu tigrul.

M-am gîndit în cele din urmă că întîmplările din ziua respectivă au tîlcul lor. Dar oare nu-i nimic de făcut pentru stîrpirea acelor reclame mincinoase care se mai strecoară ici-colo în comerțul socialist? Ar trebui, cred, ca în primul rînd noi, cumpărătorii, să tragem, atunci cînd se ivește ocazia, semnalul de alarmă. Atrăgînd atenția ziarului care a publicat reclama sau radioului care a difuzat-o asupra inexactității conținutului ei.

Adică, avertizînd ori de cîte ori sezisăm pătrunderea în comerțul socialist a reclamei de tip capitalist!

EUGEN ATANASIU

80 de ani de la înființarea Teatrului Evreesc în țară

IAȘI. — La grădina „Pomu Verde" a Teatrului Evreesc de Stat din Iași a avut loc marți seara o festivitate cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la înființarea Teatrului Evreesc permanent în țara noastră.

Cu acest prilej au luat cuvîntul Constantin Gilea, șeful secției culturale a sfatului popular regional Iași, în numele oamenilor muncii din regiunea Iași, Marioara Davidoghi, artistă emerită a R.P.R., în numele oamenilor de artă din Iași, Izo Sapira, directorul Teatrului Evreesc de Stat Iași, și actorul Solomon Fridman.

A fost apoi dezvelit bustul lui Avram Goldfaden, întemeietorul teatrului în limba idiș în țara noastră.

După festivitate s-a prezentat în premieră concertul-spectacol „Povește cu cîntec", de I. Kara și S. Schneider, în regia lui S. Schneider.

Delegația Consiliului rabinic din S.U.A. a părăsit țara

Marți dimineața a părăsit Capitala delegația Consiliului rabinic din S.U.A. care a făcut o vizită în țara noastră.

Din delegație au făcut parte David B. Hollander, președintele Consiliului de rabini, directorul Centrului Evreiesc Mt. Eden din Bronx, statul New York, conducătorul delegației; Samuel Adelman, de la congregația Adath Ieshurun din Newport News, statul Virginia; Gilbert Klaperman de la congregația Beth Sholom din Lawrence, statul Long Island; Hershel Schachter de la Centrul Evreiesc Moshulu din Bronx.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației Consiliului rabinic din S.U.A. au fost conduși de dr. Moses Rosen, șef rabinul cultului mozaic din R.P.R., I. Bacalu, președintele Federației comunităților evreiești (mozaice) din R.P.R. și rabini din Capitală.

A fost de față D. Dogaru, director general în Ministerul Cultelor.

Membrii delegației au fost salutați de asemenea la plecare de col. Robert H. Thayer, ministrul plenipotențiar al S.U.A. la București. (Agerpres)

Informații

Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. și Comitetul Orășenesc U.T.M. București organizează miercuri la ora 20, în grădina Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din str. Batiștei nr. 16, un simpozion cu tema: „Studiem în U.R.S.S.". Va rula apoi filmul documentar „Universitatea M. V. Lomonosov" din Moscova și filmul artistic „Lecția vieții".

★

Luni a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. P. Ungară un grup de 13 oameni ai muncii, fruntași în producție din diferite ramuri și activiști ai sindicatelor care își vor petrece concediul de odihnă în R. P. Ungară, în cadrul schimburilor prietenești dintre sindicatele din țara noastră și sindicatele din R. P. Ungară.

★

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Bernard Shaw, Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea organizează la Casa Ziariștilor, în ziua de 27 iulie, ora 19, o conferință despre viața și opera marelui dramaturg englez pe care o va ține W. Siegfried, maestru emerit al artei din R.P.R.

★

De cîteva zile se află în Capitală Odveig Benum, profesoară din Oslo și Andreas Vevstad, student, reprezentant al Asociației studenților Institutului de silvicultură, agronomie și grădinărit din Oslo, care au sosit în țara noastră la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

★

Marți a sosit în Capitală la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Gunnar Heerup, președintele Asociației Danemarca-Romînia.

★

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, miercuri 25 iulie, la Casa Ziariștilor, criticul de artă H. Blazian va conferința la ora 19, despre arta egipteană.

Conferința va fi însoțită de proiecții.

★

Marți seara, în grădina de vară a Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. a avut loc o adunare prilejuită de sărbătorirea „Zilei Uniunale a Feroviarilor Sovietici".

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. A. Moisi, locțiitor al ministrului Căilor Ferate. Au luat apoi cuvîntul mecanicul de locomotivă Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste, și ing. D. Croicu de la Complexul C.F.R. „Griviță Roșie". (Agerpres)

★★★

LA CURĂ DE APE MINERALE

În stațiunile balneo-climaterice de pe Valea Oltului, mii de oameni ai muncii își petrec concediul bucurîndu-se de tot confortul și îngrijirea medicală.

În clișeu: Un grup de oameni ai muncii la Căciulata.

Foto: AGERPRES

★★★

Comerțul Est-Vest are perspective de dezvoltare

Declarațiile făcute presei de membrii delegației economice din R. F. Germană

Cu prilejul semnării Protocolului privind schimbul de mărfuri dintre „Agroexport", reprezentînd întreprinderile de comerț exterior din R.P.R. și „Ostausschuss" din R. F. Germană, d-nii Otto Wolff von Amerongen, președintele Comitetului pentru schimburile cu Estul „Ostausschuss" din R.F.G. și Alfred Toepfer, președintele secției romîne din „Ostausschuss", au făcut declarații presei.

Răspunzînd unei întrebări cu privire la scopul și activitatea Comitetului pentru schimburile cu Estul, „Ostausschuss", dl. Otto Wolff von Amerongen a spus:

— „Ostausschuss" a fost creat în anul 1952 și are ca primă sarcină informarea și îndrumarea economiei vest-germane în legătură cu comerțul cu Răsăritul. „Ostausschuss" este organizația întregii economii germane și în această organizație sînt reprezentate vîrfurile economiei germane. O altă sarcină este discutarea cu organizațiile de comerț exterior din statele răsăritene a problemelor comerciale. În același timp „Ostausschuss" se ocupă cu probleme bancare și de plăți, ca și cu probleme de circulație a atare și, totodată, se ocupă de condițiile de livrare și de plăți — care fac parte din domeniul său de activitate și sînt necesare în comerțul exterior ca și problemele de arbitraj. În sfîrșit — după cum observați chiar în cazul de față — „Ostausschuss" este în măsură să încheie acorduri comerciale și de plăți care sînt recunoscute de guvernul federal și publicate în Monitorul federal.

Referindu-se la impresiile de călătorie din R.P.R., dl. Alfred Toepfer, președintele secției romîne din „Ostausschuss" a spus:

— Ați fost atît de amabili să ne arătați o parte din frumusețile naturale ale patriei dvs., peisajul impresionant al Romîniei. Am fost extrem de impresionat de această ființă — și cred în mare măsură necunoscută — frumusețe a peisajului romînesc.

Dl. Alfred Toepfer, referindu-se la tratativele duse cu delegația romînă și la perspectivele relațiilor economice dintre R.P.R. și R.F.G., a spus:

— Toate tratativele pe care le-am dus pînă acum cu partea romînă, la Viena sau la Frankfurt am Main au fost animate de dorința de înțelegere a posibilităților și necesităților ambelor părți și de dorința acestora ca în măsura posibilului acestea să fie realizate. Mă bucură în mod deosebit de a putea constata că aici, la București, între cei doi parteneri nu a fost nici un fel de dezarmonie. Dacă privim rezultatele tratativelor noastre putem fi mulțumiți de ele, putem fi mulțumiți pentru că cele realizate corespund intereselor economiei celor doi parteneri și aceasta este un lucru deosebit de important.

Răspunzînd unei întrebări cu privire la înființarea unei reprezentanțe permanente a „Ostausschuss"-ului la București, dl. Otto Wolff von Amerongen a spus:

— După cum se știe în legătură cu această problemă s-au purtat discuții în iulie 1955. Partea romînă a acceptat înființarea unei reprezentanțe permanente a „Ostausschuss"-ului la București. Intenționăm și urmărim să înființăm această reprezentanță în primul rînd cu scopul de a stimula exportul romînesc în Germania.

Referindu-se la perspectivele comerțului dintre Est și Vest dl. Otto Wolff von Amerongen a spus:

Cred că comerțul est-vest are perspective de dezvoltare. Trebuie să-l clădim numai în mod organic. Pot să spun însă chiar pe baza acestui protocol romîno-german, că în ultimii trei ani se vădește o continuă dezvoltare și aceleași constatări le facem în privința tuturor celorlalte țări de democrație populară, a Chinei și a U.R.S.S. Avem deci în ultimii trei ani o tendință de creștere și sper că dacă vom urmări această dezvoltare vom ajunge la o adevărată creștere a volumului comerțului dintre Est și Vest.

★

La 23 iulie, ministrul Comerțului Exterior, Marcel Popescu a primit pe domnul Otto Wolff von Amerongen, președintele Comitetului pentru schimburile cu Estul, „Ostausschuss" din Republica Federală Germană, și pe dr. W. Steidele, consilier ministerial în Ministerul Economiei Naționale a Republicii Federale Germane, care a fost în țara noastră cu delegația „Ostausschuss". Audiența a decurs într-o atmosferă cordială.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala înapoindu-se în Republica Federală Germană delegația Comitetului pentru schimburile cu Estul „Ostausschuss" care a participat la întrunirea Comisiei mixte prevăzută de Convenția dintre „Agroexport" reprezentînd întreprinderile de stat pentru comerțul exterior din R.P.R. și „Ostausschuss" din R.F. Germană.

Totodată s-a înapoiat la Frankfurt pe Main și E. Philip, conducătorul reprezentanței permanente a întreprinderilor de stat pentru comerțul exterior din R.P.R. în R.F. Germană. (Agerpres)

LA MINUS 10 GRADE

Odată, tare de mult, un om a plecat la pădure să-și taie lemne. Era un ger de trozneau copacii. Ajuns în pădure, omul nostru și-a ales un fag înalt, a sfuchit în palme și s-a pus pe lucru. Răsuna pădurea de loviturile securii. Un pitic, Barbă-Cot se pare, după ce-și învinse teama s-a apropiat de tăietor și-i privea cum muncește. La un moment dat, l-a întrebat:

— De ce-ți sufli în pumni omule?

— E ger și-mi îngheață mîinile — răspunse acesta.

După ce doborî copacul, omul nostru aprinse un foc de vreascuri și-și gătea mîncarea. Barbă-Cot care topăia în jurul focului îl întrebă din nou pe tăietor:

— De ce sufli în ceaun?

— Mămăliguța e fierbinte și mă frige. Auzind răspunsul, piticul a rupt-o la fugă pierzîndu-se printre copaci. Și dus a fost. Nu putea de loc să înțeleagă cum reușește un om să facă frig sau căldură după dorință.

Mi-am adus aminte de acest basm, privind într-o fabrică de gheață conducțiile pline cu promoroacă groasă de trei degete. Asta în plină vară, ierbi-alții-ieri, cînd termometrul arăta 32-33 grade căldură. În zadar am încercat să fac pe grozavul. Pînă să ajung la întreprinderea „Antrefrigul" mă sfîrșeam de căldură. Odată ajuns am început să tremur de frig în toată regula. Am străbătut viteaz, continuîndu-mi drumul mai departe, prin fabrica alături de inginerul Mihai Simion. Astfel am aflat cum se naște un bloc de gheață.

Operația cea mai importantă se produce la zisul bazin de saramură. Aici îl apucă pe vizitator primele frisoane. Sute de cupe lunguiețe, stau așezate în rînduri drepte așteptînd să le înghețe... continuul. E o temperatură între -7 și -10 grade. Cînd vizitezi această secție avînd pe tine doar o cămașă subțire nu e atît de plăcut, dar curiozitatea te duce mai departe. Cupele stau în bazin 18-20 de ore. În acest timp saramura din pîntecul lor devine gheață veritabilă. Apoi cu ajutorul unor macarale electrice, muncitorii le scot în serii de cîte 20 de blocuri și le trec printr-o apă călduță care are darul să dezlipească blocul de gheață de formă, întocmai ca tipsia de cozonac.

Blocurile de gheață se depozitează, frumos stivuite ca niște grinzi, într-o încăpere unde se obține o temperatură de minus 1-2 grade. „Antrefrigul" produce în 24 de ore cca. 3.500 de blocuri de gheață, ceea ce înseamnă o producție zilnică cît o poteică de gheață în lungime de 3,5 km.

Noaptea, cînd cei mai mulți dintre noi dorm duși, depozitul fabricii de gheață cunoaște animația cea mai mare. O mulțime de camioane, vin să încarce gheața și s-o transporte la micile depozite O.C.L., restaurante, cantine, colibași, etc. Putem dormi liniștiți. Gheața care va răci berea sau sucul ce le vom bea a doua zi, gheața care va ajuta alimentele din răcitor să-și mențină calitatea și gustul — ne așteaptă ferită de razele soarelui.

Atunci cînd goniți de căldură, ne refugiem într-un local sau altul, sub umbrelele multicolore ale vreunei grădini de vară și consumăm cu plăcere o băutură răcoritoare să nu uităm să ne gîndim și la acei care indiferent de mersul vremii lucrează la minus 10 grade.

V. MOLNAR

S P O R T

Selecționata Știința-Dinamo Berlin 9—9 la handbal

Pe stadionul „Republicii" din Capitală s-a desfășurat ieri după amiază întîlnirea internațională de handbal masculin dintre Selecționata Știința și Dinamo Berlin. După o partidă modestă care nu a pasionat — am putea spune — decît prin evoluția scorului, întîlnirea a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate 9—9 după ce la pauză oaspeții conduceau cu 6—4. Cu toate acestea, rezultatul de egalitate îndreptățește echipa noastră care în repriza a doua și-a depășit partenerul de joc, reușind la un moment dat să conducă cu 9—7. La fixarea scorului de egalitate a avut o contribuție și arbitrajul nesatisfăcător prestat de Jonny Gerhardt (R.P. Polonă).

Echipa de handbal C.C.A. învingătoare în R. D. Germană

Echipa de handbal masculină a C.C.A. și-a continuat turneul ce-l întreprinde în R.D. Germană întîlnind ieri după amiază la Magdeburg echipa „Motor Mitte".

Jucătorii de la C.C.A. au cucerit o nouă și frumoasă victorie internațională cu scorul de 11—5, după ce la pauză conduceau cu 8—5.

Întîlnirea de box Timișoara — Paris

La Timișoara are loc astăzi întîlnirea de box Timișoara—Paris. Echipa Timișoara este formată, în ordinea categoriilor, din următorii boxeri: P. Nicolae, V. Șchiopu, Șt. Văcaru, B. Maximilian, Iosif Demeter, M. Stoian, Ilie Dragnea, I. Pintea, Ghețu Velicu și D. Ciobotaru.

Programul internațional al canoterilor romîni

Pentru luna august, canotorii și canotoarele din țara noastră au un bogat program internațional. În zilele de 4 și 5 august va avea loc la Snagov dubla întîlnire de caiac și canoe (băieți și fete) R. P. R.—R. P. Ungară. După aceasta, lotul R.P.R. de caiac și canoe va întîlni, în zilele de 11 și 12 august, la Hikoping, formația Suediei, iar în 18 și 19 august, la Helsinki, echipa Finlandei.

În continuare, trebuie notată participarea la campionatele europene feminine de canotaj, care se vor desfășura în zilele de 24, 25 și 26 august la Bled (R.P.F. Iugoslavia). Țara noastră va participa la probele de caiac 8 + 1 și caiac 4 + 1 (rame și visle). La aceste campionate și-au mai anunțat participarea U.R.S.S., R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, Olanda, Anglia, Austria, Belgia, Franța, Germania, etc. Cîteva zile mai tîrziu, la 30 și 31 august și la 1—2 septembrie se vor desfășura tot la Bled campionatele feminine de canotaj, la care țara noastră participă cu echipajele de 8 + 1 și 4 fără cîrmaci. La aceste campionate vor concura participanți din aproximativ 20 de țări.

Însemnări

Despre cifre care nu mai corespund

Comunicările din zilele de concurs și comentariile ce-au urmat au stăruit cît bună comportare o echipei noastre de atletism la cea de a XV-a ediție a Jocurilor Balcanice. În cifre, care-și au elocvența lor, această comportare este sintetizată în 5 victorii, 4 recorduri balcanice, 8 recorduri republicane și în locul II, după R.P.F. Iugoslavia, în clasamentul general pe națiuni. În plus, Ilie Savel, Ion Wiesenmayer, Ion Sorin, I. Korondi, T. Sudrigean, C. Aloanei, Dinu Cristea, D. Birdău, C. Grecescu, I. Bădică, etc., autorii victoriilor și recordurilor amintite, au cîștigat galoane noi în bătălia pentru ridicarea măiestriei sportive.

Jocurile Balcanice din acest an impun însă și unele constatări mai puțin plăcute pentru atletismul nostru. E vorba de faptul — care nu este nou — că în unele probe s-au vădit îngrijorătoare rămîneri în urmă. În zilele concursurilor de la Belgrad, unii dintre atleți noștri au înscris cifre (performanțe) care astăzi nu mai corespund pe plan internațional: la lungime — D. Petrescu 6,92 m. și I. Nicolescu 6,51 m.; la disc — M. Raica, 45,72 m.; la prăjină — Zoltan Szabo n-a putut să treacă nici înălțimea de 3,60 m.; la ciocan — N. Răsădneanu 54,95 m. și C. Dumitru 54,67 m., etc. Unele din aceste performanțe erau bune cu ani în urmă, altele nici măcar pe atît. Și aici am putea și ar trebui să ne amintim că la lungime I. Wiesenmayer a sărit 7,33 m. în 1954; că Zeno Dragomir a realizat 4,20 m. la prăjină în 1952; că M. Raica are la disc o performanță de 49,11 m. din anul 1952; că C. Dumitru a aruncat 58,76 m. la ciocan în 1955, etc.

Constatările acestea impun măsuri gîndite și complete, care să urnească carul din locul unde s-a oprit; măsuri privind atît ridicarea măiestriei actualilor atleți fruntași, cît și împrospătarea și — mai ales — lărgirea cadrelor fruntașe. Comisia centrală de atletism din C.C.F.S., asociațiile sportive, antrenorii și atleții în unanimitatea lor, într-un efort comun, continuu și neslăbit, pot și trebuie să-și facă un titlu de onoare din îmbunătățirea tuturor cifrelor la probele unde sînt semnalate rămîneri în urmă, din realizarea cu continuitate la aceste probe a performanțelor curente pe plan internațional. Asta în timp ce din imensul și inepuizabilul rezervoriu ce-l constituie competițiile de masă să fie alese, promovate și dezvoltate cît mai multe tinere talente, chezășia viitoarelor succese.

B. BERCEANU

NOTE DE DRUM

PRIN MILENARUL EGIPT

Arhitect H. Novac

Organizarea unei expoziții economice românești permanente la Cairo mi-a dat prilejul să fac în primăvara aceasta o călătorie de mai lungă durată în Egipt.

N-am călătorit și n-am vizitat Cairo în calitate de turist. Am trăit acolo trei luni, prins adînc de o muncă intensă și încordată. Am putut stabili în felul acesta relații de lucru cu oameni feluriți, oameni de afaceri, antreprenori, mici meseriași, muncitori. Impresiile mele poartă o amprentă deosebită, diferind probabil de acelea ale unui om plecat numai cu intenția de a vizita locuri străine.

Cairo — în arabă El Quahirah: victorioasa — cu 2 milioane și jumătate de locuitori, este cel mai mare oraș al continentului african. Așezarea sa geografică (deoparte întinderea nesfîrșită a nisipului, de altă parte Nilul, cu vegetația lui luxuriantă) și dezvoltarea sa istorică dau acestei capitale un caracter pe care nu-l au alte metropole.

Centrul orașului este format de o serie de străzi și de piețe ce duc spre malul Nilului, care străbate orașul. Blocuri moderne, magazine de toate felurile, restaurante, cafenele și cinematografe, un vuet permanent, o mare aglomerație de vehicole, mașini de ultimul tip alături de cărute trase de măgari și o enormă, o nesfîrșită masă de oameni pe străzi.

În afara centrului foarte modern, orașul mai are trei părți care se îmbină între ele: una construită în stil neoclasic cuprinde locuințe și clădiri publice: tribunalul, opera; alta, Heliopolis, orașul nou, cu străzi largi, blocuri și vile retrase de la stradă, cu plantații largi și bogate; și, în sfîrșit, a treia: cartierele vechi, cu străzi înguste care urcă în trepte între două rînduri de case mici, dărăpănate, unde vecinii pot să-și dea mîna prin fereastră de la o parte a străzii la alta, cu rufe colorate atîrnate pretutindeni, cu femei voalate purtîndu-și pe umăr copiii, cu o gălăgie asurzitoare, cu tarabe, cu negustori ambulanți, cu o viață frămîntată și grea. Se desprinde, cu o viață proprie parcă, cartierul bazar Mousky — cel mai renumit bazar din Orient, cu străzi lungi și înguste — adevărate coridoare — organizate pe breasle. Aci artizani lucrează și vînd pe loc produsele cele mai felurite — produse meșteșugărești, adevărate opere de artă uneori; aci pe strada Soukel-Nahassin — strada arămarilor — găsești artizani meșterind obiecte de aramă; așezați pe jos, ei nu încetează să bată metalul roșu, scoțînd din el fel de fel de obiecte, de la farfurioare minuscule la tăvi enorme. În altă stradă, strada auraților, se lucrează tot așa — a la minut ar spune — bijuterii delicate. De multe ori artizanul prelucrează moneda de aur pe care clientul i-o dă la fața locului. Și tot așa, o stradă a tîmplarilor, un coridor îngust între două șiruri de munți de geamantane, o stradă unde se vînd numai esențe de parfumuri, o stradă a comerțului de mătăsuri, alta rezervată dulciurilor și încă și încă...

Răspîndite peste tot, potrivindu-se la fel de bine între vilele elegante, ca și între coridoarele întortochiate ale bazarelor, cele 400 de moschei din Cairo înaltă spre cer săgețile minaretelor. Cea mai veche, moscheia Ibn Tulun ridicată în anul 876 al erei noastre de Ahmed Ibn Tulun, este un foarte interesant monument de arhitectură. Nu are fațada ca cele ce s-au construit ulterior, ci se grupează în jurul unei curți pătrate cu latura de cca. 160 m., înconjurată de galerii.

În plin centru se ridică Muzeul, care conține una din cele mai importante colecții de antichități din lume, între care faimoasa colecție a regelui Tutankamon. Tot în centru se află muzeul de artă islamică, care cuprinde piese din cele mai reprezentative ale civilizației și artei musulmane.

Ceva mai aparte, fortul Babilonului, cartier construit pe vremea împăratului Traian, este singura urmă a trecerii pe aici a romanilor. La capătul străzii Olarilor se găsește muzeul Copt, relativ recent (1908), cu obiecte ale civilizației copte (arabi creștini) în Egipt.

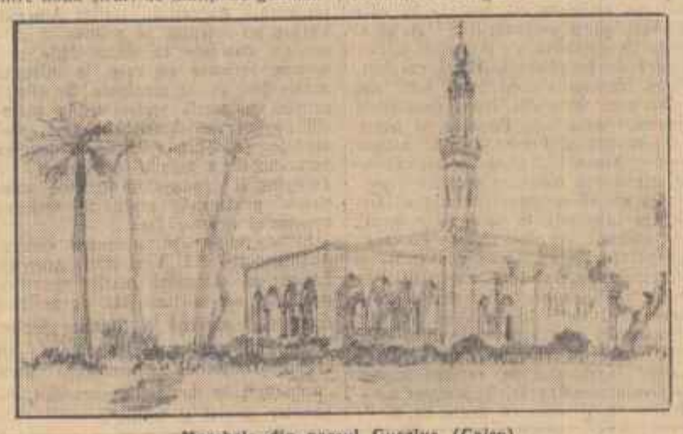

Moscheea din parcul Guezîra (Cairo)
Schiță de autorul reportajului

Străbătînd strada Mohamed Ali, stradă cu trotuare acoperite de arcade, care duce din piața Operei, piață importantă a orașului, spre vechea stradelă, ajungi la două moschei. În stînga este El Riffai, monument impresionant prin extraordinara lui dantelărie de piatră, și care contrastează cu moscheia Sultan Hussein din dreapta, construită acum 200 de ani, monument de o mare simplitate, ale cărui forme severe și clare exprimate în piatră, emoționează în mod profund. Între aceste două moschei, după o serie întreagă de turnuri și obelisculi, se zărește în fund, pe o înălțime, moscheia Mohamed Ali, construită în anul 1830 după modelul moscheii Nur Osman din Constantinopole, cu zidurile plăcate în alabastru. De acolo de sus se vede în stînga muntele Mocatam, din care s-a luat piatra pentru piramide, în dreapta și foarte jos, orașul Cairo, cu blocurile sale înalte, alături de casele mici și cu străzile sale largi, încălecîndu-se cu străzile înguste, iar departe în zare, piramidele.

Sînt 80 de piramide în Egipt. Trei însă, cele de la Guizeh — reprezintă împreună cu Sfinxul una dintre cele șapte minuni ale lumii. Mormintele faraonilor, piramidele acestea — Keops, Kephren și Mikerinos străjuiesc de 5000 de ani nisipul-fierbinte. Adevărați coloși de piatră, care încheie munca a sute de mii de sclavi, de-a lungul a zeci și zeci de ani. Cea mai mare, piramida regelui Keops, construită în anul 2600 înaintea erei noastre, are o înălțime de cca. 150 m. și reprezintă un volum de 2.500.000 m³ de piatră. Înăuntru se pot vizita camerele mortuare ale regelui și reginei.

Nu departe de piramide, înconjurat de o mulțime de morminte, străjuiește tăiat în stîncă Sfinxul, acel enorm leu cu cap de om — capul regelui Șefrem sub domnia căruia a fost construit.

Cam la o oră de drum de la piramidele Guizeh se găsește grupul piramidelor de la Sakkarah — necropola Memphisului, vechea capitală a Egiptului. Aci piramidele sînt cu mult mai mici decît la Guizeh. Aci se găsește piramida care adăpostește mormîntul regelui Zozer (dinastia III-a) a lui Unas (dinastia V-a), pe aci se găsesc urmele unui templu, înconjurat de colonade ce pare a fi unul din primele de acest fel din lume.

Și mai încolo Sahara, nesfîrșită întindere de nisip lipsită de orice element care să amintească viața, în care pe măsură ce crește căldura cresc și mirajele. În acest imens și tăcut ocean de nisip, o autostradă perfectă spre Alexandria și Fayum. Flagrantă contradicție și în același timp minunata dovadă a multiplelor posibilități ale omului, ale capacității lui de a supune natura. Fayumul — cea mai mare oază a Saharei — considerat în antichitate ca livada Egiptului datorită unei multiple varietăți de arbori fructiferi, este o întindere de 2000 km.² de pămînt arabil cu o vegetație bogată, cu cascade tumultoase și un lac — lacul Korum. Locuită în cea mai mare parte de țărani care muncesc pămîntul, oaza cuprinde și un oraș — orașul Fayum.

Alexandria — a doua capitală a Egiptului — este un centru comercial, industrial și intelectual, cu un milion de locuitori. Clădită de Alexandru cel Mare, reclădită 20 de secole mai tîrziu de Mohamed Ali, Alexandria, „perla coastei orientale", și-a atins apogeul în epoca greco-romană. Muzeul, farul lui Ptolomeu II, coloana lui Pompei — înaltă și elegantă, toată din granit roșu lustruit, — catacombele, biblioteca, sînt dovezile măreției de altădată a Alexandriei. Nu pot să nu insist un moment asupra minunatei cornișe, un bulevard larg care se ondulează pe 25 km. la malul mării, cu blocuri moderne de 6-7 etaje, cu plaje luminoase și cazinouri. Chiar în spatele acestor blocuri, străduțele arabe cu casele dărăpănate. Cornișa se oprește la palatul fostului rege Montaza, azi cazinou. Aci — în parcul palatului presărat cu edicule, statuete, coloane, capitele — toate rămase din epoca splendorii greco-romane, am putut citi într-un edicul care domină parcul deschis spre mare — următoarele cuvinte săpate: „Vrem pace — vrem libertate în Cipru!"

Așa cum am arătat și mai înainte, n-am vizitat Egiptul ca turist. Am trăit în Cairo trei luni de muncă, care m-au alăturat oamenilor din jur — m-a făcut să-i cunosc: la construirea expoziției românești, au lucrat mulți muncitori arabi. Sînt meseriași foarte buni, oameni prietenoși.

În general, imaginea socială a vieții de acolo prezintă aspecte de care noi ne-am dezobișnuit de mult: salariul extrem de redus al muncitorilor în contrast cu cîștigurile fabuloase ale negustorilor — și ceea ce decurge de aci — viață mizeră, case insalubre, hrana extrem de redusă, eterna lipsă a muncitorului arab, mult întuneric, multă ignoranță.

Ceea ce este însă foarte semnificativ, senzația dominantă pe care am avut-o în contactul cu acești oameni, a fost aceea că am de a face cu un popor care se trezește la viața nouă și care este conștient de aceasta. Trăind de secole în sclavie, total lipsit de cele mai elementare drepturi, adînc scufundat în ignoranță, poporul arab s-a scuturat de jugul imperialist și o dată cu revoluția din 1952 a început o epocă de reconstrucție. Am asistat la 18 iunie la sărbătorirea evacuării ultimului soldat englez de pe teritoriul egiptean, zi în care pentru prima oară steagul egiptean a fost arborat deasupra zonei canalului Sues. Am simțit atunci dorința de libertate, de muncă adevărată, însuflețind pe fiecare om de pe stradă. Fapt este că în ultimii patru ani, în viața acestui popor au intervenit schimbări adînci. Pentru prima oară dreptul la vot a fost acordat tuturor, fără excepții, s-a hotărît abrogarea privilegiilor europenilor care, de exemplu, erau judecați de alt tribunal decît arabii. Încurajarea inițiativelor naționale în economie prin eliminarea treptată a capitalului străin, calificarea în muncă, alfabetizarea, emanciparea femeii, crearea unei armate naționale — devin din ce în ce mai multe niște realități în Egiptul contemporan.

M-a emoționat dorința oamenilor de a afla amănunte ale vieții noi din țările de democrație populară, amănunte privind în general viața unor oameni liberi, viața unui popor care-și clădește singur istoria. M-a impresionat simpatia cu care egiptenii de rînd se interesează de țara și de poporul nostru, despre care știu atît de puțin, despre care vor să știe cît mai mult.

Delegaţia guvernamentală sovietică a vizitat oraşul Lodz

LODZ 24 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Delegaţia guvernamentală sovietică alcătuită din tovarăşii N. A. Bulganin, G. K. Jukov, D. S. Korolcenko, A. I. Snecikus şi P. K. Ponomarenko care a sosit pentru a participa la sărbătorirea celei de a 12-a aniversări a Zilei Renaşterii Poloniei, a vizitat la 23 iulie oraşul Lodz — centru al industriei textile din R.P. Polonă.

Oamenii muncii polonezi au întîmpinat pretutindeni cu bucurie pe oaspeţii sovietici dragi şi au manifestat cele mai calde sentimente de prietenie.

Muncitorii şi muncitoarele întreprinderii textile „1 Mai" au întîmpinat cu o deosebită însufleţire delegaţia guvernamentală sovietică şi au oferit buchete de flori lui N. A. Bulganin, G. K. Jukov şi celorlalţi oaspeţi sovietici.

Membrii delegaţiei au vizitat secţiile uzinei. N. A. Bulganin a urat maiştrilor şi muncitoarelor noi succese în muncă.

Apoi delegaţia s-a îndreptat spre sala sporturilor din raionul Widzowa cea mai mare sală din Lodz, unde a avut loc un miting cu prilejul sosirii delegaţiei guvernamentale sovietice.

Mitingul a fost deschis de M. Tatarkuvna — prim secretar al Comitetului orăşenesc al P.M.U.P. In numele clasei muncitoare, intelectualităţii, femeilor şi tineretului din Lodz vorbitoarea a salutat cu căldură delegaţia guvernamentală sovietică.

Apoi a luat cuvîntul N. A. Bulganin, şeful delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice.

Rezumatul cuvîntării rostite de N. A. Bulganin

Poporul sovietic — a spus el — cunoaşte foarte bine pe muncitorii din Lodz. In ţara noastră sînt binecunoscute faptele eroice săvîrşite de ei în timpul primei revoluţii ruse din 1905. In acele zile de neuitat ale luptelor revoluţionare proletarii din Lodz au luptat pe baricade împotriva ţarismului şi a capitaliştilor. Muncitorii ruşi au fost întotdeauna recunoscători muncitorilor din Lodz pentru ajutorul pe care l-au dat în acele zile grele proletariatului rus prin acţiunile lor revoluţionare.

Noi cunoaştem de asemenea lupta eroică a muncitorilor şi oamenilor muncii din Lodz împotriva regimului Sanaţiei, împotriva teroarei lui Pilsudski în anii stăpînirii burgheze reacţionare. Noi cunoaştem bine şi dăm o înaltă preţuire luptei eroice a muncitorilor din Lodz în anii războiului împotriva ocupanţilor fascişti, şi de aceea în numele poporului sovietic noi spunem: Slava muncitorilor din Lodz! Slava eroicului oraş revoluţionar Lodz!

Primirea voastră frumoasă, cordială şi frăţească, şi sentimentele calde şi sincere pe care le-aţi exprimat delegaţiei noastre sînt adresate marii noastre patrie, poporului sovietic, primirea pe care aţi făcut-o reprezentanţilor poporului sovietic, vorbeşte despre prietenia puternică şi indestructibilă dintre popoarele polonez şi sovietic.

In continuare N. A. Bulganin s-a oprit asupra unor probleme care interesează clasa muncitoare şi pe toţi oamenii muncii.

Principala problemă — a spus el — este problema privitoare la destinele păcii şi la război. Curînd după terminarea războiului, în lume s-au format două lagăre: lagărul magnaţilor, capitaliştilor, miliardarilor, condus de imperialiştii din Statele Unite ale Americii, şi lagărul ţărilor socialiste, lagărul popoarelor care au alungat pe capitalişti, moşieri şi fabricanţi şi au luat puterea în mîinile lor.

Imperialiştii au luat toate măsurile pentru a nu lăsa să se dezvolte forţele popoarelor noastre, pentru a nu lăsa să se întărească sistemul socialist mondial. Astfel a luat naştere războiul „rece", care în unele părţi s-a transformat în război „cald". Dar forţele popoarelor libere au continuat să crească, forţele lagărului socialist au sporit.

N. A. Bulganin a arătat că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi guvernul sovietic fac totul pentru a asigura popoarelor pacea şi a nu admite războiul.

N. A. Bulganin a declarat că lucrul cel mai important şi cel mai necesar pentru a-i împiedica pe imperialişti să dezlanţuie un război, îl constituie prietenia, legăturile frăţeşti ale popoarelor libere din lagărul socialist.

Noi nu trebuie să uităm — a spus el — că duşmanii păcii sînt perfizi. Ei se gîndesc cum să dezmembreze lagărul nostru, dacă nu să-l lichideze, măcar să-l slăbească. Popoarele noastre, care au experienţa ultimului război, vor dejuca aceste planuri ale duşmanilor păcii.

Apoi N. A. Bulganin a vorbit pe larg despre eforturile îndreptate spre dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din ţările lagărului socialist. Fiecare an, fiecare zi, ne aduc noi îmbunătăţiri — a spus el. Noi păşim ferm înainte. Nu este departe timpul cînd oamenii muncii, sub conducerea partidelor lor marxist-leniniste şi a guvernelor lor populare, vor ajunge în situaţia cînd vor avea tot ce le este necesar. Pentru aceasta, trebuie să fim organizaţi şi vigilenţi, pentru ca duşmanul să nu se folosească de unele lipsuri. Noi păşim înainte spre un viitor luminos.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin a fost ascultată cu cea mai mare atenţie şi a fost subliniată în repetate rînduri de ovaţiile furtunoase, prelungite ale întregii asistenţe.

NASSER: Egiptul nu se va supune nici dolarului, nici forţei

CAIRO 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 iulie a avut loc la Mustorod, suburbie a oraşului Cairo, ceremonia inaugurării rafinăriei de stat şi a conductei de petrol Suez — Cairo.

La ceremonie au fost de faţă preşedintele Gamal Abdel Nasser, membri ai guvernului, şefi ai reprezentanţelor diplomatice acreditaţi la Cairo, ziarişti egipteni şi străini.

Preşedintele Nasser a rostit o cuvîntare în care a subliniat că Egiptul caută să obţină independenţă economică aşa cum a obţinut independenţa politică şi militară. Egiptul merge pe calea industrializării ţării.

Dacă la Washington se face zarvă şi se susţine fără nici un fel de scrupule că economia Egiptului este şubredă, atunci le răspundem din Cairo: Nu veţi reuşi să ne înrobiţi. Noi ne cunoaştem scopurile şi ne urmăm calea, calea libertăţii, onoarei şi demnităţii. Cei de la Washington să spună tot ce vor. Noi le răspundem că nu vom permite niciodată imperialiştilor să ne impună dominaţia lor politică, militară sau economică. Noi nu ne vom supune nici dolarului, nici forţei. Egiptul va şti să-şi apere deplina sa independenţă.

Delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. în vizită la A. Eden

LONDRA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Membrii delegaţiei Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de E. A. Furţeva, membru al Comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Uniunii, au avut la 24 iulie o întrevedere cu Sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, şi cu Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe. Delegaţii sovietici au fost însoţiţi de I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *Luni 23 iulie au început la Belgrad tratative între delegaţiile R.P.R. şi R.P.F. Iugoslavia pentru încheierea unui acord sanitar-veterinar între cele două ţări. (Agerpres)*

● *Cu ocazia întîlnirii sale dintr-o călătorie de cinci săptămîni prin Europa, ministrul Afacerilor Externe al Pachistanului, Ciudri, a declarat reprezentanţilor presei că guvernul său a fost totdeauna de părere că China ar trebui să devină membră a Organizaţiei Naţiunilor Unite. (Agerpres)*

● *La Belgrad a fost dat publicităţii comunicatul oficial asupra tratativelor iugoslavo-cambodgiene. In cursul tratativelor prinţul Cambodgiei, Norodom Sianuk, l-a invitat în numele regelui Cambodgiei, pe Iosip Broz Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, să viziteze Cambodgia. Preşedintele Tito a acceptat invitaţia. (Agerpres)*

● *In continuarea tratativelor duse la Moscova cu conducătorii sovietici de către Guy Mollet — şeful guvernului francez, şi Christian Pineau — ministrul Afacerilor Externe al Franţei, la 23 iulie a fost semnat la Ministerul Afacerilor Externe al Franţei un acord pentru schimbul de filme între Franţa şi U.R.S.S. (Agerpres)*

● *La 23 iulie Mohammed Hatta, vicepreşedintele Indoneziei, a prezentat preşedintelui parlamentului indonezian, Sartono, cererea sa de demisie. (China Noua)*

● *La 19 iulie au sosit în provincia Fufian, regiunea Siapu, patru foşti soldaţi cianhaişişti, venind cu o barcă din Taiuan. Ei au fost salutaţi de populaţia locală. Cei patru soldaţi erau pescari în provincia Fufian, care au fost răpiţi în 1950 de trupele cianhaişiste.*

Actualitatea INTERNAŢIONALĂ

200.000 de feroviari italieni în grevă

ROMA 24 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, în noaptea de luni spre marţi a început greva de 24 ore a muncitorilor feroviari din Italia.

Această grevă, la care participă aproximativ 200.000 de muncitori, paralizează întregul trafic feroviar al Italiei.

Agenţia France Presse subliniază că muncitorii feroviari au declarat grevă cerînd satisfacerea revendicărilor lor economice şi în semn de protest împotriva declaraţiei făcute săptămîna trecută de ministrul de finanţe italian care a respins revendicările muncitorilor feroviari afirmînd că ele ar depăşi posibilităţile financiare ale statului.

Se extinde greva muncitorilor de la British Motor Corporation

LONDRA 24 (Agerpres). — Toate agenţiile de presă occidentale au transmis în cursul zilei de luni numeroase ştiri cu privire la marea grevă a muncitorilor de la 13 importante uzine ale trustului de automobile „British Motor Corporation", grevă începută în dimineaţa zilei de 23 iulie.

Corespondenţii agenţiei Reuter relatează că la Llanelly şi Birmingham, unde se află uzine importante ale trustului „British Motor Corporation", au avut loc mari mitinguri ale muncitorilor grevişti. Cifrele publicate de această agenţie arată de altfel că marea majoritate a muncitorilor a răspuns chemării la grevă lansată de cele 15 sindicate din care fac parte salariaţii trustului.

Agenţiile de presă relatează de asemenea că la Bursa din Londra s-au înregistrat scăderi importante, urmare a ştirilor cu privire la evoluţia grevei muncitorilor de la fabricile de automobile.

Noi ciocniri sîngeroase în Algeria

ALGER 24 (Agerpres). — Potrivit ştirilor transmise de agenţia France Presse, în cursul ultimelor 48 de ore forţele militare şi poliţia franceză au lansat o nouă ofensivă în Algeria. Cele mai grele lupte au avut loc în regiunile Constantine, Oran şi Bone. In cursul operaţiunilor de „curăţire" desfăşurate de trupele franceze în regiunea Tlemcen, unde au avut loc lupte corp la corp, au fost ucişi 64 de algerieni.

In timp ce la Tlemcen se desfăşura această mare operaţiune militară, poliţia franceză a efectuat în localităţile Ain Sefra şi Lamoricire peste 2.000 de arestări.

In regiunea Constantine luptele cele mai înverşunate au avut loc în apropiere de Djilelli, unde algerienii au pierdut 31 de oameni.

In total în cursul zilei de 23 iulie trupele franceze au ucis aproape 100 de oameni.

Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmare adus la cunoştinţa parlamentelor american, italian şi grec

WASHINGTON 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 iulie G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. la Washington l-a vizitat pe H. Hoover-jr, secretar de stat ad-interim al S.U.A. şi i-a înmînat textul Apelului cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor pentru a fi predat lui R. Nixon, preşedintele senatului şi lui S. Rayburn, preşedintele Camerei reprezentanţilor.

★

ROMA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Martino, ministrul Afacerilor Externe al Italiei, l-a primit la 23 iulie pe D. P. Pojidaev, însărcinatul cu afaceri al U.R.S.S. în Italia, care i-a înmînat Apelul cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor, pentru a fi predat preşedinţilor Camerei Deputaţilor şi Senatului.

★

ATENA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 iulie M. G. Sergheev, ambasadorul U.R.S.S. în Grecia, a făcut o vizită lui Averof, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, şi i-a predat o scrisoare din partea lui P. P. Lobanov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi a lui V. T. Latiş, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S., în legătură cu apelul cu privire la dezarmare adresat de Sovietul Suprem al U.R.S.S. parlamentelor tuturor ţărilor.

Dezbaterile de politică externă în Camera Comunelor a Marii Britanii

Declaraţiile lui Eden

LONDRA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Deschizînd luni dezbaterile din Camera Comunelor asupra problemelor de politică externă, primul ministru Anthony Eden a subliniat în cuvîntarea sa că în ultimele şase luni au avut loc numeroase evenimente importante, printre care şi vizita conducătorilor sovietici la Londra în aprilie a.c.

Referindu-se la problema armei nucleare Eden a repetat cunoscuta sa teză despre rolul acestei arme ca „factor de înfrînare", care se reduce în esenţă la negarea adevărului evident că cursa înarmărilor nucleare nu face decît să împiedice întărirea păcii. Eden a susţinut că un război modern este „de neconceput fără folosirea armei cu hidrogen şi atomice, cu toate urmările care decurg din aceasta" şi că conştiinţa acestui fapt „exercită în prezent o influenţă puternică în favoarea păcii". Potrivit afirmaţiilor lui Anthony Eden, tocmai de acest fapt este legată „convingerea tot mai puternică că războiul este puţin probabil".

„Faptul că două mari puteri mondiale dispun de această armă (nucleară—N.R.) şi că în curînd şi noi vom dispune de ea, a continuat Eden, obligă să se facă anumite reconsiderări în domeniul militar... Ne străduim să reevaluăm necesităţile strategice actuale împreună cu aliaţii noştri şi în cadrul uniunilor noastre". In această ordine de idei, Eden a dat asigurări că politica guvernului englez „se bazează trainic, ca şi pînă acum, pe relaţii extrem de strînse cu Commonwealth-ul, cu Statele Unite şi cu Europa occidentală".

Eden şi-a expus apoi părerea cu privire la politica Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară, amintind între altele de lichidarea cultului personalităţii şi a urmărilor sale. El a subliniat năzuinţa guvernului sovietic de a obţine îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale şi şi-a exprimat speranţa că acest lucru „se va reflecta tot mai mult în domeniul politicii externe". Eden a adăugat că preferă aşa numita primejdie a „concurenţei sovietice (adică a întrecerii economice — N.R.) primejdiei unui război mondial".

După cum a declarat Eden, evoluţia evenimentelor permite să se tragă concluzia că „primejdia unui război în Europa şi primejdia unui război mondial slăbesc" şi că „acţionează influenţe care pot contribui la micşorarea încordării". Trecînd la problema germană, Eden a expus din nou poziţia puterilor occidentale care, după cum se ştie, a dus la un impas în rezolvarea acestei probleme. Cu acest prilej el a declarat că propunerile prezentate anul trecut de puterile occidentale la conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri „nu ar fi fost condiţionate de includerea Germaniei unificate în N.A.T.O.".

Întrerupîndu-l pe Eden, laboristul A. Robens a arătat că datele Cărţii Albe a Angliei cu privire la propunerile prezentate la Geneva, creează cu totul altă impresie.

Vorbind în continuare despre problema experienţelor cu armele nucleare, Eden nu s-a declarat de acord cu propunerile privind interzicerea imediată a acestor experienţe. El şi-a exprimat totuşi dorinţa „de a se elabora cea mai bună metodă de limitare a acestor experienţe şi de controlare a lor" şi a declarat că guvernul englez „este gata să examineze această problemă independent de un acord cu privire la dezarmare". Potrivit afirmaţiilor lui Eden, el nu are „idei preconcepute în privinţa proporţiilor acestei limitări, asupra cărora statele ar putea să cadă de acord, ţinînd seama de faptul că ele trebuie să fie destul de echitabile pentru toate părţile interesate".

In încheiere, Eden a subliniat că în ultimii doi ani s-a produs o modificare însemnată în perspectivele internaţionale. „In atmosfera în care teama de război a devenit mai puţin apăsătoare, a declarat el, se pot ivi posibilităţi de a asigura o mai mare încredere de care depinde pacea..."

Vorbind în numele opoziţiei laburiste, deputatul Robens a subliniat că problema germană poate fi rezolvată cel mai repede prin încheierea unui pact general european de securitate colectivă şi prin înfăptuirea dezarmării cu controlul corespunzător. Anglia, a declarat el, trebuie să începă tratative cu celelalte puteri occidentale pentru a aborda într-un mod nou aceasta problemă.

Referindu-se la problemele Extremului Orient, Robens a declarat, că laburiştii sînt ferm convinşi că Republicii Populare Chineze trebuie să i se acorde locul ce-i revine în Organizaţia Naţiunilor Unite. Robens a cerut guvernului englez să insiste „în modul cel mai hotărît" asupra acestui lucru.

Mai mulţi membri ai Camerei Comunelor care au luat parte la dezbaterile asupra problemelor de politică externă, au salutat hotărîrea primului ministru Eden de a face în primăvara anului viitor o călătorie la Moscova.

Laburistul Robens a declarat: „Sînt foarte bucuros că primul ministru a acceptat invitaţia de a pleca în 1957 la Moscova. Sînt convins că contactele şi convorbirile confidenţiale vor contribui la reglementarea problemelor care ne preocupă".

Clement Davies, liderul liberal, a chemat la întărirea înţelegerii reciproce dintre Anglia şi U.R.S.S. şi la dezvoltarea comerţului între Răsărit şi Apus.

Laburistul G. Davies a subliniat necesitatea imperioasă a normalizării comerţului dintre ţările din Răsărit şi cele din Apus. „Trebuie să spunem Statelor Unite, a declarat el, că trebuie să obţinem împreună asigurarea circulaţiei mărfurilor dintr-o parte a lumii în cealaltă. Povestea absurdă a legii Battle (se are în vedere legea americană cu privire la restricţiile în comerţul cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări din lagărul socialismului — N.R.) este în parte cauza actualelor greve din Anglia... Avem care destul curaj, a întrebat Davies, pentru a declara Statelor Unite care este poziţia noastră în problemele comerţului dintre Răsărit şi Apus?"

Laburistul A. Henderson şi-a exprimat părerea că în cuvîntarea sa, Eden nu a prezentat suficient de concret perspectivele rezolvării problemei experimentării armei nucleare. Henderson a întrebat între altele dacă „guvernul intenţionează să facă o declaraţie pe marginea recentei propuneri a lui Şepilov (este vorba de propunerea Uniunii Sovietice cu privire la încetarea imediată a experimentării armei atomice şi cu hidrogen — N.R.)" Săptămîna trecută, a continuat Henderson, primul ministru a afirmat că această propunere este studiată de guvern... Să sperăm că scopul final al orcăror tratative pe care le va duce guvernul, va fi interzicerea exploziilor atomice experimentale de orice fel.

Conferinţa de la Panama nu a rezolvat contradicţiile existente între S.U.A. şi ţările Americii Latine

NEW YORK 24 (Agerpres.) — În zilele de 21 şi 22 iulie a avut loc la Panama conferinţa preşedinţilor ţărilor din emisfera occidentală la care au luat parte preşedinţii S.U.A. şi ai celor 19 republici ale Americii Latine (afară de preşedintele Hondurasului). După încheierea conferinţei s-a dat cifire unei declaraţii. După cum arată corespondentul din Panama al agenţiei Associated Press, Cornell, asupra ţărilor Americii Latine „a trebuit să să exercite o oarecare presiune" pentru ca ele să semneze declaraţia. Declaraţia întocmită în termeni generali, este formată din cinci puncte. Ea cheamă printre altele ţările continentului american „să-şi aducă contribuţia la cauza stabilirii unei păci echitabile în întreaga lume". In ceea ce priveşte principalele probleme economice care interesează atît de mult ţările Americii Latine, declaraţia se rezumă numai la proclamarea hotărîrii „statelor americane de a colabora unele cu altele pentru ridicarea nivelului de trai". Şi aceasta într-un timp cînd — după cum recunosc ziarele americane — preşedinţii majorităţii ţărilor Americii Latine au aşteptat să primească promisiuni concrete că dificultăţile economice serioase pe care le înfruntă aceste ţări vor fi rezolvate. Se ştie că politica reducerii preţurilor la materiile prime din America Latină, promovată de Statele Unite, reducerea permanentă a cotelor de import şi dumping-ul produselor agricole americane pricinuiesc prejudicii serioase economiei acestor ţări.

Străduindu-se să atenueze contradicţiile dintre S.U.A. şi ţările Americii Latine, să slăbească marile nemulţumiri din aceste ţări faţă de politica economică externă a Statelor Unite, S.U.A. au propus să se creeze un organism pentru elaborarea unor „propuneri în domeniile economic, financiar, social şi tehnic".

Campania electorală din S.U.A.

Stassen nu sprijină candidatura lui Nixon la postul de vicepreşedinte

WASHINGTON 24 (Agerpres). — Campania electorală din S.U.A. a fost înviorată de declaraţia neaşteptată a lui Harold Stassen, consilier special al preşedintelui Eisenhower pentru problemele dezarmării, care a anunţat luni, în cadrul unei conferinţe de presă, că „fiind loial faţă de preşedintele Eisenhower va face tot ce-i va sta în putinţă pentru a obţine numirea guvernatorului republican Christian Herter din Massachusetts drept candidat al partidului republican pentru funcţia de vicepreşedinte al S.U.A.".

Discuţiile care s-au purtat în S.U.A. în legătură cu influenţa pe care o va avea starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower asupra alegerii din noiembrie s-au axat în general în jurul problemelor care s-ar ridica dacă vicepreşedintele S.U.A. va fi pus în situaţia de a avea un rol sporit în dirijarea politicii americane. Nixon este considerat ca un adept al perimatei politici „de pe poziţii de forţă" şi ultimul său turneu printr-o serie de ţări asiatice şi europene a contribuit la scăderea prestigiului său pe plan internaţional.

In cadrul conferinţei sale de presă Stassen a declarat că dacă se va prezenta la alegeri împreună cu Herter, preşedintele Eisenhower va întruni cu 6 la sută mai multe voturi decît dacă se va prezenta împreună cu Nixon. Stassen a relatat de asemenea că l-a informat pe preşedintele Eisenhower asupra hotărîrii sale de a susţine candidatura lui Herter şi că a adresat o scrisoare în acest sens şi vicepreşedintelui Nixon.

Conferinţa naţională a partidului republican, care se va întruni luna viitoare la Filadelfia, va desemna în mod definitiv pe candidatul partidului republican la funcţia de vicepreşedinte al S.U.A. Discuţiile iscate de intervenţia neaşteptată a lui Stassen vor arăta în zile din urmă dacă Nixon, pe care unele ziare americane îl numesc ironic „prinţul moştenitor", va trebui s-o nu să se dea de o parte în favoarea altui candidat mai puţin cunoscut ca adept al politicii „de pe poziţii de forţă".

Cineaşti romîni la Karlovy Vary

KARLOVY VARY 24 (Agerpres). — Cel de al 9-lea Festival cinematografic de la Karlovy Vary constituie un prilej de întărire a legăturilor de prietenie dintre cineaştii diferitelor ţări.

Delegaţia oamenilor de cultură romîni care participă la Festivalul de la Karlovy Vary a avut de asemenea întîlniri prieteneşti cu numeroşi cineaşti străini, printre care regizorul italian Cavalcanti, directorul general al cinematografiei cehoslovace, Jiri Marek, reprezentantul societăţii britanice de filme Rank, membrii delegaţiei R.P.F. Iugoslavia, directorul studiourilor germane DEFA şi alţii.

Regizorul Ion Popescu-Gopo a acordat un interviu radiodifuziunii cehoslovace în legătură cu filmul artistic „Petiţa mincinoasă", producţie a studiourilor cinematografice romîneşti. Criticul Ovid Crohmălniceanu a vorbit la postul de radio Praga despre impresiile sale în legătură cu filmele prezentate pe ecran lat — Cinemascop.

Delegaţii şi ziariştii participanţi la Festival au solicitat numeroase exemplare ale revistei „Film şi prospecte de Film". Ziarul cehoslovac „Mlada Fronta" a luat un interviu conducătorului delegaţiei romîne în legătură cu problemele cinematografiei din Republica Populară Romînă.

SPECTACOLE

TEATRE: *Operetă* (Teatrul de vară „I. V. Stalin") 19,30: Casa cu trei fete; *Eroicele de Stat* (Grădina de vară din str. Mircea Vodă 5) 20: Hai să rîdem; *Teatrul de Estradă al Statului Popular al regiunii Bucureşti* (Arenele libertăţii) 20,30: Cîntecul Bărăganului; *Teatrul de Stat Piteşti* (sala Teatrului Tineretului) 20,30: Paharul cu apă; *Teatrul de varietăţi* 20,30: Sofia — Bucureşti.

CINEMATOGRAFE: *Patria, Bucureşti, Gh. Doja, Al. Sahia;* Roşu şi negru; *Magheru, V. Alecsandri, Introitrea Intre popoare, Elena Pavel, Dolna, Arta, G. Coşbuc:* Iartă-mă!; *Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, 8 Martie, T. Vladimirescu, 23 August, Libertăţii:* Contele de Monte Cristo (seria II-a); *Maxim Gorki:* Peripeţiile bravului soldat Sweik; *Timpuri Noi:* Sărbătoarea poporului leton; Expoziţia industriei meşteşugăreşti indiene; *După faptă şi răsplată;* Dans ţigănesc; Artiştii pădurii; *Lumina, Vasile Roaită, Unirea:* Contele de Monte Cristo (seria I-a); *Cenatul, 1 Mai:* Dragoste pierdută; *Victoria, Popular, 8 Mai:* Amanţii din Toledo; *Tineretului:* Bel Ami; *Al. Popov;* Jan Hus; *Grivita:* O sărutare furată; *Cultural:* Un pahar cu bere; *G. David:* Mîine va fi prea tîrziu, *Munca:* Serenada străzii; *Carpaţi:* O aventură la castel; *Miorita:* Ali Baba şi cei 40 de hoţi; completare: N. Grigorescu; *Moşilor:* Chitarele dragostei; *Doina Simo:* Accidentul; *M. Eminescu:* Cîntul Vagabondul (seria II-a); *Volga:* Poemul pedagogic; *N. Bălcescu:* Sorea pămîntului; *Olga Bancic:* Pe răspunderea mea; *Aurel Vlaicu:* Melodii nemuritoare.

Timpul probabil

Pentru zilele de 26, 27 şi 28 iulie Institutul Meteorologic Central anunţă următorul timp probabil:

În Bucureşti: Vreme schimbătoare, cu cer temporar noros şi cu ploi sub formă de averse însoţite de descărcări electrice. Vînt potrivit cu intensificări temporare. Temperatura în general staţionară.

În ţară: Vreme schimbătoare, cu cer temporar noros şi cu ploi sub formă de averse însoţite de descărcări electrice — cu deosebire în Ardeal, Moldova şi regiunea muntoasă. Vînt potrivit din nord-vest cu intensificări locale. Temperatura în general staţionară. Minimele vor fi cuprinse noaptea între 8 şi 18 grade, iar maximele ziua între 20—30 grade. Aversele locale vor fi însoţite de furtuni şi grindine.

Unitatea de nezdruncinat a ţărilor sistemului socialist

Articol redacţional apărut în ziarul „Pravda"

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" din 24 iulie publică articolul redacţional intitulat „Unitatea de nezdruncinat a ţărilor sistemului socialist". În articol se spune:

Hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. din 30 iunie „Cu privire la lichidarea cultului personalităţii şi a urmărilor sale", continuă să atragă privirile îngrijorate ale propagandiştilor reacţionari americani. Urmîndu-l pe Dulles, o serie de organe de presă americane comentează în prezent, în fel şi chip, problemele mişcării comuniste internaţionale. Ce-i îngrijorează aşa dar pe propagandiştii americani? Ei au într-adevăr motive de îngrijorare.

Ziarul „Christian Science Monitor", de pildă, nu poate să nu recunoască că linia adoptată de Comitetul Central al P.C.U.S. îndreptată spre lichidarea cultului personalităţii şi a urmărilor sale „a descătuşat o nouă energie în Uniunea Sovietică". „În mod serios, scrie ziarul, nu poate fi pus la îndoială faptul că Uniunea Sovietică a devenit astăzi o comunitate de popoare mai productivă, mai energică, mai viabilă. Ziarul consideră că „conducătorii statului sovietic au făcut un mare pas înainte în desfăşurarea acţiunilor lor".

Întrucît lucrurile stau astfel atunci există cu atît mai multe temeiuri să se înăiteze gogorîţele despre pretinsa „slăbiciune" a Uniunii Sovietice, să se înnorointeze faimoasa politică „de pe poziţii de forţă", să se recunoască că, coexistenţa statelor socialiste şi capitaliste este inevitabilă şi, pornind de la aceasta, să se elaboreze o politică realistă faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de celelalte ţări socialiste.

Dar e vorba tocmai de faptul că cercurile monopoliste ale S.U.A. nu intenţionează cîtuşi de puţin să renunţe la vechea politică de intensificare a încordării internaţionale, a „războiului rece" şi a cursei înarmărilor. De aceea propagandiştii americani, nevoiţi să-şi vadă iluziile spulberate, îşi fac acum noi iluzii punîndu-şi speranţa în consolidarea aceleeaşi politici „de pe poziţii de forţă".

Acum ei îşi propun să demonstreze că în ciuda întăririi evidente a puterii politice, economice şi morale a Uniunii Sovietice, pentru adepţii politicii „de pe poziţii de forţă", lucrurile n-ar sta tocmai aşa de prost: ei pot pasămite scoate din importanţa internaţională a faptului de necontestat al întăririi U.R.S.S. va fi diminuată, chipurile, de alte evenimente ale vieţii internaţionale. „Christian Science Monitor" îşi exprimă speranţa că poate totuşi între „cele trei segmente ale lumii comuniste"—adică între U.R.S.S., celelalte state socialiste şi partidele comuniste din ţările capitaliste — se vor ivi „contradicţii de interese", deoarece, după părerea ziarului, „ceea ce ajută unuia nu ajută neapărat celorlalte două".

Aceasta nu este numai părerea ziarului „Christian Science Monitor". Aceasta constituie piatra unghiulară a actualei strategii a cercurilor imperialiste. El fac în mod public reclamă planurilor de subminare şi de dezbinare a „lumii comuniste" şi totodată prezintă fără jenă, dorinţele lor drept realitate denaturînd faptele, întrecîndu-se în fel de fel de născociri şi lăudînd-se tot aşa de bine ca şi Hlestakov.

Din nefericire pentru adepţii politicii „de pe poziţii de forţă", adevărul este diametral opus părerii ziarului „Christian Science Monitor": în lagărul socialist, ceea ce ajută unuia ajută şi celorlalţi, aci nu există interese opuse. Tocmai de aceea politica care încearcă să producă fisuri în sistemul socialist mondial, să provoace divergenţe de interese în cadrul lui, este o politică aventurieră care, deşi se străduieşte din răsputeri, nu poate să orientezе procesul istoric după cum vrea ea.

Între toate ţările socialiste există o profundă comunitate de interese atît în domeniul politic cît şi în cel economic; toate sînt interesate în consolidarea păcii, în crearea unor condiţii politice externe, care să favorizeze construirea unei societăţi noi; toate sînt interesate în ajutorul reciproc frăţesc, în prietenia ţărilor socialiste. Această colaborare se înfăptuieşte în sute şi sute de forme concrete, acorduri, contacte, care sînt rodnice pentru că nici una din ţările socialiste nu are şi nici nu poate avea vreun fel de tendinţe agresive sau expansioniste, pentru că fiecare ţară din sistemul socialist nutreşte un sentiment de adînc respect faţă de interesele naţionale ale tuturor celorlalte ţări şi popoare.

Proprietatea socialistă este un factor care contribuie la unitatea ţărilor din sistemul mondial al socialismului, în timp ce proprietatea capitalistă reprezintă un factor care generează în mod inevitabil adînci contradicţii şi conflicte între ţările capitaliste. Ideologii imperialismului refuză să înţeleagă particularitatea fundamentală a sistemului socialist, măsurînd totul după propriul lor calapod. Ei nu pot sau nu vor să-şi dea seama că într-adevăr sistemul mondial al socialismului reprezintă o comunitate indestructibilă a diferitelor ţări şi popoare, unite prin ţeluri comune, prin interese comune, avînd aceeaşi esenţă socialistă a orînduirii de stat şi sociale.

Această comunitate se manifestă cu o forţă uriaşă şi în domeniul ideologiei. A-şi închipui că specificul pe care îl aduc diferite popoare în înaintarea lor pe calea spre socialism poate căpăta în domeniul ideologiei forme de înstrăinare, înseamnă a prezenta o monstruoasă caricatură a realităţii. Pentru dezvoltarea gîndirii teoretice a ţărilor socialiste există o bază unică şi de neclintit — marxism-leninismul.

Construirea unei societăţi noi în ţările socialiste mai tinere se înfăptuieşte în alte condiţii, mult mai favorabile decît în prima ţară a socialismului victorios — în U.R.S.S. În cursul dezvoltării lor, statele socialiste folosesc experienţa extrem de bogată a Uniunii Sovietice şi se bazează pe puterea întregului sistem mondial al socialismului. Prin urmare, se creează cu atît mai multe premize pentru întărirea continuă a prieteniei frăţeşti, a colaborării tovărăşeşti între popoare, între state şi între partidele marxiste din ţările socialiste. Tocmai în aceasta constă cea mai importantă şi caracteristică trăsătură a dezvoltării sistemului mondial al socialismului. Ea este determinată de însăşi esenţa orînduirii de stat socialiste, care se manifestă sub toate formele concrete ale construirii socialismului în diferite ţări, la diferite popoare.

Dezvoltarea societăţii de la capitalism la orînduirea socialistă — este în ultimă instanţă un singur proces istoric mondial. Varietatea pe manifestă în cadrul unuia şi aceluiaşi proces şi această varietate, firesc, nu este rodul plăsmuirilor unor teoreticieni care nu au nici o treabă şi cărora le-a venit ideea să ajungă la socialism „în felul lor", „nu aşa ca alţii". Această varietate creatoare este determinată de condiţii obiective, iar nu de supoziţii sau dorinţe subiective, rupte de viaţă. Ea este dictată de particularităţile adînci istorice, sociale şi economice ale dezvoltării unui popor sau a altuia, ale unei ţări sau alteia şi de conjunctura internaţională în care se desfăşoară construirea socialismului. Tocmai de aceea, fiecare popor care îşi făureşte istoria are posibilitatea să aducă şi într-adevăr aduce un specific într-o formă sau alta a democraţiei, promovează o varietate sau alta a dictaturii proletariatului, prezintă diferite ritmuri de transformare a diferitelor laturi ale vieţii sociale, de pildă a industriei, agriculturii, comerţului etc.

Prin urmare varietatea căilor spre socialism nu înseamnă deloc că mărcaţa ideie a internaţionalismului proletar „s-a învechit" aşa cum încearcă unii să sugereze constructorilor noii societăţi. Căile variate spre socialism nu sînt deloc căi care duc în diferite părţi. Dimpotrivă, toate aceste căi duc către un singur scop. Şi devotamentul faţă de măreţul steag al internaţionalismului proletar, unitatea mereu crescîndă a luptătorilor pentru socialism sînt de cea mai mare importanţă pentru succesul măreţei cauze comune.

În diferitele ţări unul şi acelaşi proces al sfărîmării vechilor rînduieli sociale, naşterea şi întărirea noilor rînduieli capătă în mod inevitabil forme diferite. Dar în toate aceste ţări este la fel de inevitabilă transformarea revoluţionară a orînduirii capitaliste. Prin urmare toate aceste forme, cu toate deosebirile dintre ele, sînt identice în partea lor principală, esenţială: baza lor comună este construirea unei orînduiri sociale noi, ţelul lor comun este socialismul.

Tocmai aceasta creează unitatea de monolit a tuturor luptătorilor pentru socialism. Duşmanii comunismului pot să lipe cît poftesc că noi am vrea „să silim pe toţi să gîndească la fel". Această minciună nu va servi la „salvarea" capitalismului. Tocmai identitatea ţelurilor unitatea în ceea ce este principal şi esenţial creează baza pentru desfăşurarea unor discuţii cu adevărat creatoare, bogate prin concluzii şi rezultate atît pentru teorie, cît şi pentru